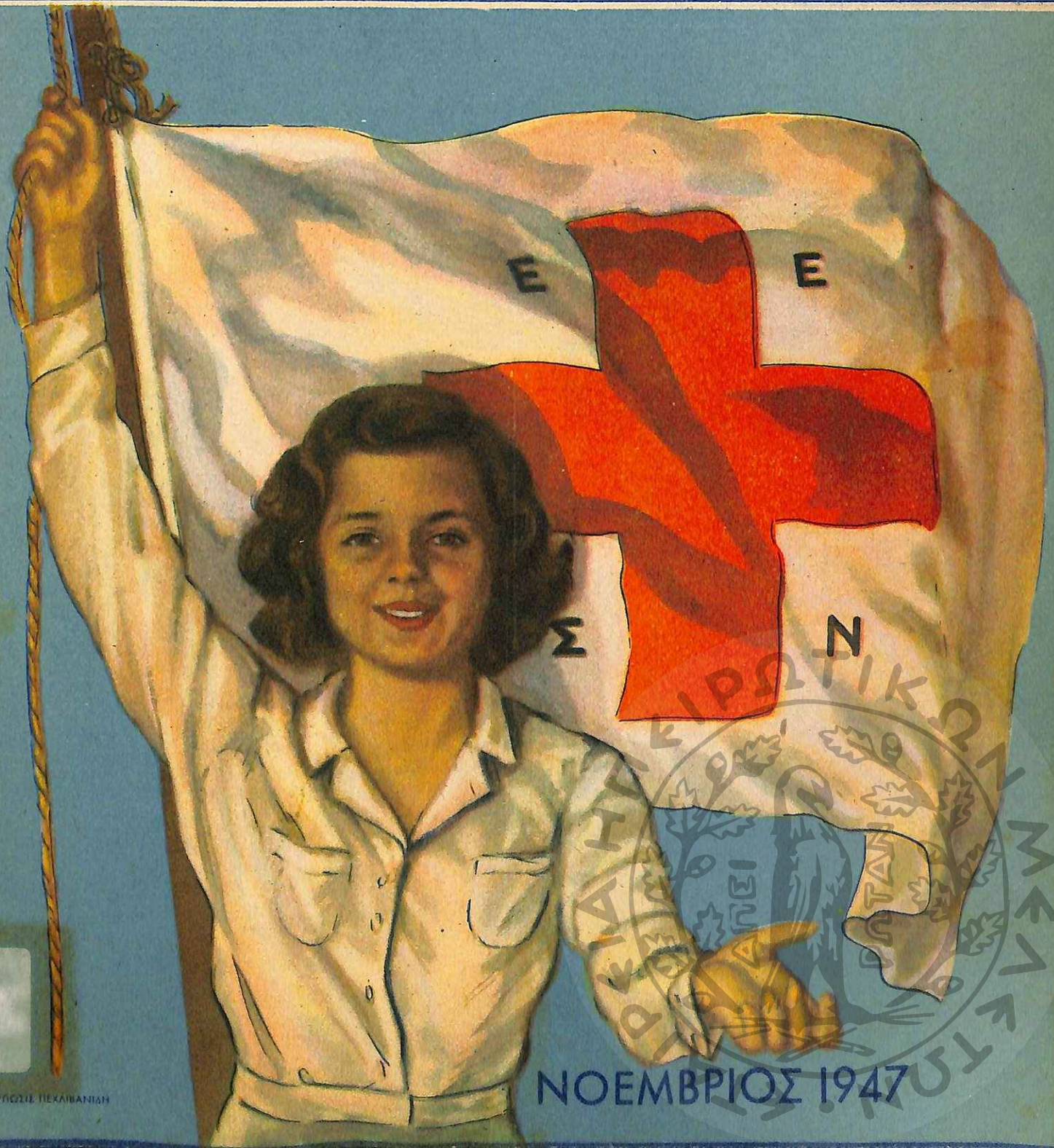

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1947

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΗΝΙΑΙΑ

Α'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924—1941 • Β'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ Γ'.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1947 • ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 2

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: 'Αργεντινής Δημοκρατίας 2 (πρώην Βουλής) ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 33-897

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1092

Διεύθυνσις Περιοδικού: Κ. Δ. ΚΑΤΣΑΛΙΔΟΥ, Λ. Σγουρού 2

Διεύθυνσις Τυπογραφείου: «ΠΥΡΣΟΣ» Α.Ε. 'Ιερά 'Οδός 61

Τιμή Φύλλου Δρχ. 600 - 'Ετησία συνδρομή Δρχ. 5.000

Συνδρομή 'Εξωτερικού έτησία 2 δολάρια ή 10 σελλίνια

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ:

'Ερυθρόν Σταυρόν Νεότητος, 'Αργεντινής Δημοκρατίας 2, 'Αθήνας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Ἡ βοήθεια τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν πρὸς τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος.	Σελίς 1— 3
Τὰ Ἑλληνόπουλα στὸν ἀγῶνα «Ὁ Σπυρέτος ἀπὸ τὴν Κέρκυρα».	4— 5
Πρῶτες βοήθειες - Τραύματα, ὑπὸ κ. Μ.Κ.	6
α) Ἀγνές κι' εὐγενικές ψυχούλες, ὑπὸ κ. Δημ. Μοναστηριώτη, β) Ποίημα, ὑπὸ κ. Φ. Μελετοπούλου	7— 8
Γεωργικά προϊόντα «Τὸ σιτάρι»	9
Φωτογραφίαι δράσεως	10— 11
Θεατρικὸν ἔργον «Τὸ ἀρνίον», ὑπὸ κ. Λί- λας Καρακάλου—Καρανικόλα	12—13
Καιρὸς σπορᾶς, συνεργασία «Ζωῆς»	14
Ἀθλητικὴ ζωὴ, ὑπὸ κ. Σπ. Αὐλωνίτη.	14—15
Παιγνίδια, ὑπὸ κ. Α. Πολυτίμου	17
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν.	18—20
Εὐθυμὸς εἰκονογραφημένη σελίς	23
Μουσικὴ «Τὸ φθινόπωρον».	24

Assistance of the R.C. Societies to the Greek Children	Page 1
Greek children in the struggle, Spnretos from Corfu by Mr. M. K.	4— 5
First-aid-Wounds by Dr. M. Canelopoulos.	6
α) Innocent, noble hearts by Mr. D. Mona- stiriotes	7—8
Greek agricultural products by Mr. Souliotis.	9
Pictures on G.J.R.C. mouvement.	10—11
Theatrical piece «The Lamb» by Mrs. Cara- kalou-Karanicola	12—13
Sowing season, by courtesy of «Zoe».	14
Athletic Mouvement, by Mr. Sp. Avlonitis.	15—16
Games by Mr. A. Polytimos.	17
J.R.C. Mouvement	18—20
Illustrated page by Mr. M. Papageorgiou	23
Back cover. Autumn Music by Mr. X. Asteria- des.	24

Η ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΩΝ ΕΡΥΘΡΩΝ ΣΤΑΥΡΩΝ
ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΘΕΙΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Όταν ἡ Ἑλλάς, ἔπειτα ἀπὸ 3½ χρόνια ἐχθρικής κατοχῆς, ἐλευθερώθηκε τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1944, μπόρεσε γιὰ πρώτη φορά νὰ ἀντιληφθῇ σὲ ὅλη τῆς τὴν ἔκτασι τὴν τραγικὴν καταστροφὴν. Ὁ πόλεμος καὶ ἡ ἐχθρική κατοχὴ εἶχαν οὐσιαστικὰ ἐξουθενώσει τὰ ἐλάχιστα στοιχεῖα τοῦ ἐθνικοῦ τῆς πλούτου, τὴν εἶχαν σπείρει μὲ ἀξιοθρήνητα ἐρείπια, τὴν εἶχαν ἀφήσει ἀνίκανη νὰ ἐκπληρώσῃ καὶ τὰ στοιχειώδη ἀκόμη καθήκοντά της ἀπέναντι στὸν δεινοπαθήσαντα πληθυσμὸ τῆς καὶ προπάντων ἀπέναντι τῶν παιδιῶν.

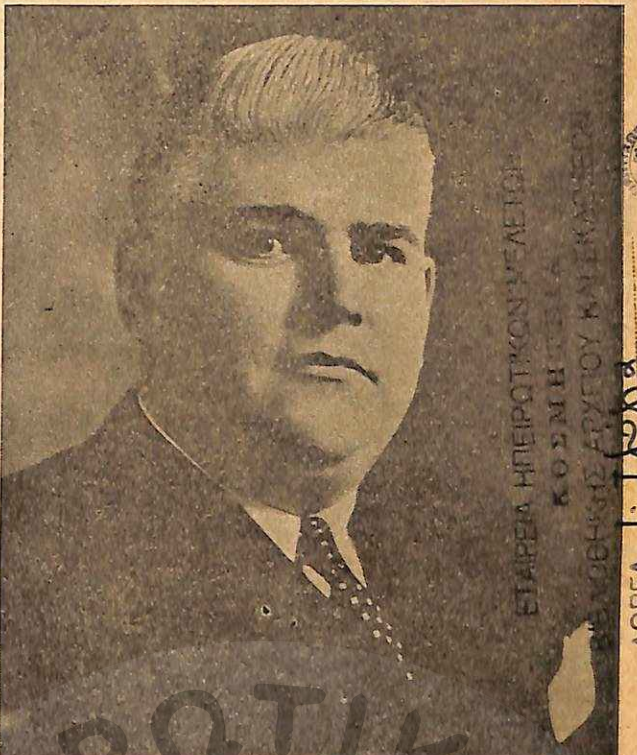

Ὁ κ. Β. Ο. Connor
Πρόεδρος τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ

Εἶχαν τὰ παιδάκια αὐτά, ποὺ ἔχουν περισσό-
τερα δικαιώματα στὴ ζωὴ ἀπὸ τοὺς μεγάλους γνωρί-
σει τὴν τραγωδίαν τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἐχθρικής κα-
τοχῆς ὑπὸ τὴν τρομερώτερη μορφή της. Μυριάδες παι-
δάκια ἐπέθαναν ἀπὸ τὸν φρικτὸ θάνατον τῆς πείνας.
Καὶ ἐκεῖνα ὅμως, ποὺ κατάφεραν νὰ ζήσουν μετὰ
τὴν τραγικὴ δοκιμασίαν, εἶχαν τόσο ὑποφέρει, ὥστε
ὄχι μόνον νὰ κλονισθῇ συχνὰ ἀνεπανόρθωτα ἡ ὑγεία
τῶν, ἀλλὰ νὰ σβύσῃ καὶ τὸ γέλιο—φυσικὸ καὶ ἀνα-
φαίρετο χαρακτηριστικὸ τῆς ἡλικίας τῶν—ἀπὸ τὰ
χειλάκια τῶν, νὰ χάσουν τὴν αἰσιοδοξίαν καὶ τὴ χα-
ρὰ τῆς ζωῆς, ποὺ τοὺς ἀνήκει δικαιοματικά. Πολὺ
ὀλίγα πράγματα μποροῦσε νὰ κἀνῃ τὸ Κράτος γιὰ
τὰ δυστυχισμένα αὐτὰ παιδάκια, μὲ τὰ ἀποστεωμέ-
να ποδαράκια, τὰ πρόωρα γηρασμένα καὶ μελαγχό-
λικά πρόσωπα, τὰ παιδάκια ποὺ δὲν εἶχαν ρούχα νὰ
ντυθοῦν, δὲν εἶχαν στέγη νὰ κοιμηθοῦν, δὲν εἶχαν
σχολεῖο γιὰ νὰ τὰ φροντίσῃ.

Ἐξεδηλώθη τότε μὲ τὴν εὐγενικώτερη μορφή της
ἡ διεθνὴς ἀλληλεγγύη, ἐκείνη ποὺ δὲν γνωρίζει πο-
λιτικὴ καὶ οἰκονομικὰς ἐπιδιώξεις, ἀλλὰ φιλοδοξεῖ
μόνο νὰ ἐπουλώσῃ πληγὰς, νὰ ἐλαττώσῃ δυστυχίας,
νὰ ξαναδώσῃ πάλι λίγη ἀπὸ τὴν ἀπαραίτητη χαρὰ
τῆς ζωῆς σὲ ἐκείνους, ποὺ τὴν ἔχασαν. Οἱ Ἐρυθροὶ
Σταυροὶ τῶν φίλων καὶ συμμάχων χωρῶν ἔσπευσαν

νὰ κάνουν ὅ,τι ἦτο δυνατόν γιὰ νὰ ἀνακουφίσουν τὴ
μεγάλην δυστυχίαν. Ἡ προσπάθειά τῶν ἦταν ἰδιαίτε-
ρως εὐεργετικὴ γιὰ τὰ δυστυχισμένα παιδάκια τῆς
Ἑλλάδος. Καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς Νεό-
τητος, ποὺ ἀνέλαθε κατὰ τὴν πρώτη αὐτῇ περίοδον,
τὸ ἔργον τῆς διανομῆς μερικῶν ἀπὸ τὰ ἀποσταλέν-
τα βοηθήματα στὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος, εἶναι ἱκα-
νὸς νὰ πιστοποιήσῃ καὶ νὰ βεβαιώσῃ τοὺς δωρητὰς
ὅτι ἡ βοήθειά τῶν δὲν ἐπῆγε χαμένη. Εἶδε ὁ Ἐ-
ρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος νὰ ξανανθίσῃ πάλι στὰ μα-

Ὁ κ. Norman C. Urquhart
Πρόεδρος τοῦ Καναδικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ

ραμένα χειλάκια τῶν παιδιῶν τὸ μειδιάμα, ὅταν ἔ-
παιρναν ἓνα ρουχαλάκι, ἓνα γλυκισμα, ἓνα παιχνι-
δάκι, ἀπὸ αὐτὰ ποὺ ἔστειλαν οἱ ξένοι Ἐρυθροὶ Σταυ-
ροὶ καὶ ποὺ ὠφείλοντο τίς περισσότερες φορές, στὴν
εὐγενικὴ πρωτοβουλίαν τῶν παιδιῶν τῶν ἄλλων χω-
ρῶν. Καὶ μπορεῖ ἔτσι καλύπτεται ἀπὸ κάθε ἄλλον ἴσως
νὰ διαβιῇ στυγρὸς ξένους Ἐρυθροὺς Σταυροὺς,
ποὺ ἔκαμαν αὐτὴ τὴν προσπάθειαν, τὴν ἐκδήλωσιν τῆς
βαθείας, τῆς ἀληθινῆς εὐγνωμοσύνης τῶν παιδιῶν τῆς
Ἑλλάδος, μιᾶς εὐγνωμοσύνης, ποὺ δὲν ἔχει καμμίαν
σχέσιν μὲ τὴν πολιτικὴν καὶ ποὺ ἀποτελεῖ γι' αὐτὸν ἄ-
κριβῶς τὸ λόγο ἓνα ἀπὸ τὰ πολυτιμότερα θεμέλια
γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν φιλικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν χω-
ρῶν καὶ γιὰ τὴν δημιουργίαν ἐνὸς καλύτερου μεταπο-
λεμικοῦ κόσμου.

Τώρα ποὺ ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς Νεό-
τητος ἀρχίσει πάλι μὲ καινούργιον ἐνθουσιασμὸ τὸ εἰ-
ρηνικὸν τοῦ ἔργον, τώρα ποὺ 100.000 Ἑλληνόπουλα
ἀποτελοῦν τὰ πρῶτα στελέχη τῆς ἀναδιοργανουμένης
προσπαθείας καὶ ποὺ αὐξάνονται κάθε ἡμέραν ὄχι μόνον
ὁ ἀριθμὸς τῶν, ἀλλὰ καὶ ὁ πόθος τῶν νὰ ἀφο-
σιωθοῦν στὰ εὐγενικὰ ἰδανικά τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυ-
ροῦ, ἡμπορεῖ νὰ βεβαιώσῃ τοὺς Ἐρυθροὺς Σταυ-
ροὺς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῦ Καναδά
προπάντων, ποὺ ἐπρωτοστάτησαν σ' αὐτὴν τὴν προ-

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΔΩΡΕΑ 1.168.85
ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.85
ΑΡΙΘ. 36199

σπάθεια, ότι έκαναν έργο χρήσιμο και πολύτιμο. Βοηθούμενος από τους εδώ πρεσβευτές των 'Ηνωμένων Πολιτειών κ. Λίνκολν Μάκ — Βέη και του Καναδά κ. Ρ. Λά Φλές, δέν έφείσθη κόπων για να εύρη την καλύτερα δυνατή χρησιμοποίησί του και το μικρότερο είδος, που έστάλη από έξω. Και αφιερώνει σήμερα τις σελίδες αυτές του περιοδικού του στην εκδήλωσι αυτή της ευγνωμοσύνης των παιδιών της 'Ελλάδος και του ίδιου του 'Ελληνικού 'Ερυθρού Σταυρού Νεότητος, που γνωρίζει καλά ότι μόνον χάρις σ' αυτήν την βοήθεια, στάθηκε ικανός να ξαναρχίση την προσπάθειά του.

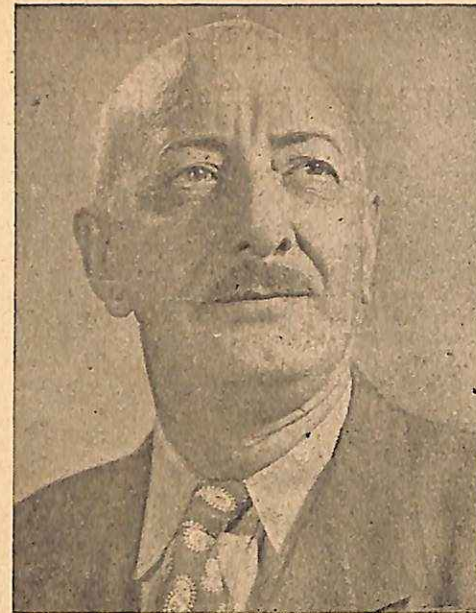
THE ASSISTANCE OF THE RED CROSS SOCIETIES TO THE CHILDREN OF LIBERATED GREECE.

When, after 3 1/2 years of enemy occupation, Greece was at last liberated in October 1944, then only, for the first time, she was in a position to realise the extent of the tragic catastrophe she had suffered.

Both war and enemy occupation had in fact annihilated the few elements of her national wealth, they had spread everywhere deplorable ruins and had left her incapable to carry out even her elementary duties towards her population and especially towards her young children who all had suffered so much.

Those young children who have more rights in life than grown ups, had experience of all the terrible aspects of both war and enemy occupation. Thousands of them met with a tragic death, owing to famine. Even those who survived the tragic ordeal suffered so much that they had not only their health irreparably affected, but even the smile, which is the natural and inalienable characteristic of their age, had disappeared from their lips, as well as all optimism and joy of life which belong to them as a right.

The Government could do very little for those miserable children with emaciated legs, with prematurely grown and melancholic faces, who had neither

Ο κ. E. A. Richards

Διευθυντής του 'Αμερικαν. 'Ερ. Στ. Νεότητος

clothes to wear, nor a roof over their heads to sleep under, nor a school to take care of them.

Then, international solidarity, which considers neither political nor financial aims and the ambition of which is only to heal wounds, to relieve distress and to give back a little of the indispensable joy of life to all those who had lost it, appeared on the stage in her noblest expression.

The Red Cross Societies of friendly and allied countries hastened to do all they could to relieve this great distress and their efforts had particularly a beneficial effect on children in Greece.

The Greek Junior Red Cross who undertook at that first period to distribute some of the articles sent to assist Greek children is able to testify and to assure donors that their help was not fruitless. Greek Junior Red Cross saw again a smile appearing on the withered lips of Greek children when they were receiving clothing, sweetmeats and toys, from those sent by foreign Red Cross Societies and which in most cases had been collected at the generous initiative of children in other countries. Therefore G. J. R. C. is perhaps in a better position than anyone else to convey to foreign Red Cross Societies, who made all that effort, the expression of true gratitude of the children in Greece. It is a gratitude which has nothing to do with politics and which just for this reason is a most precious foundation for the development of friendly connections among countries and for the creation of better postwar world.

Now the Greek Junior Red Cross resumed with new enthusiasm its peaceful work; now that 100.000 Greek children form the first staff of a new effort under reorganisation and who daily increase in number and in desire to devote themselves to the noble Red Cross ideals, they can assure particularly, American and Canadian National Red Cross Societies who had the initiative in that effort, that they have done a useful and precious work.

Assisted by Messrs. Lincoln Mac Veagh and R. Lafleche, Ministers of U.S.A. and Canada, respectively, the Greek Junior Red Cross spared no pains in making even the smallest articles sent from abroad become useful.

The Greek Junior Red Cross is therefore dedicating these pages of its magazine to expressing the gratitude of the children of Greece, as well as that of the Greek Junior Red Cross as they know very

Η Miss Jean E. Browne

Διευδύντρια του Καναδ. 'Ερ. Στ. Νεότητος

well that only thanks to that assistance they have been able to resume their efforts.

ΔΩΡΕΑΙ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Ο 'Αμερικανικός 'Ερυθρός Σταυρός Νεότητος απέστειλε από της απελευθερώσεως μέχρι σήμερα τα ακόλουθα είδη δια τους 'Ελληνας 'Ερυθροσταυρίτας.

1945

19.872 κυτία σχολικά δώρα, 1.000 κιβώτια με φάρμακα.

1946 — 47

50.000 κυτία σχολικά δώρα, 5.000 κιβώτια με είδη υγιεινής, 53.250 πλάκες σοκολάτες, 29.072 πακέτα σοκολατίδια, 50.095 πορτοφολάκια ραπτικής, 217 κιβώτια (χλγρ. 50823) χάρτην δημ., 803 κυτία με διάφορα παιχνίδια, 148 βαρέλια άλευρον πολυτελείας, 61 κιβώτια διάφορα παιχνίδια δωματίου, 2 κιβώτια σάπωνα πολυτελείας (τεμ. 2.600), 4 κιβώτια προσόψια και πετσετάκια (τεμάχ. 3.220), 3 κιβώτια μανδήλια (τεμ. 13.480), 6 κιβώτια κτένια (τεμ. 29.281), 49.728 σωληνάρια οδοντόπαστες, 42.990 τεμάχια οδοντόβουρτσες, 17 κιβώτια τσίκλες (τεμ. 17.000), 300 μέτρα φιλμ διά κινηματογράφειν των κατασκηνώσεων Ε.Ε.Σ.Ν., 20 φιλμ διά φωτογραφίας, διάφορα έπιπλα διά τα κεντρικά γραφεία του Ε.Ε.Σ.Ν. και διά το έντευκτήριον των 'Ερυθροσταυριτών: ήτοι 2 καναπέδες, 6 πολυθρόνες, 8 τραπέζακια, 42 σιδηρά καθίσματα, 1 άγγλικήν γραφομηχανήν.

ΔΩΡΕΑΙ

ΚΑΝΑΔΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Ο Καναδικός 'Ερυθρός Σταυρός Νεότητος απέστειλε τα ακόλουθα είδη:

1945

113 κιβώτ. γάλα συμπεπικνωμένον, 47 κιβώτ. 'Οθαλίτην, 17 κιβώτ. σουπες.

1946 — 47

552 Δέμ. βρεφικού ιματισμού, 100 βαρέλ. κακάο, 313 Δέμ. Πάμπλουμ (15.024 κυτία), 204 βαρέλ. μουρουνέλαιον, 2 Δέμ. παιδικού ιματισμού, 9 κιβώτ. με

76 τόπια βαμβάκερό και λινομέταξο ύφασμα, 80 έόλινα παιχνίδια.

AMERICAN JUNIOR RED CROSS

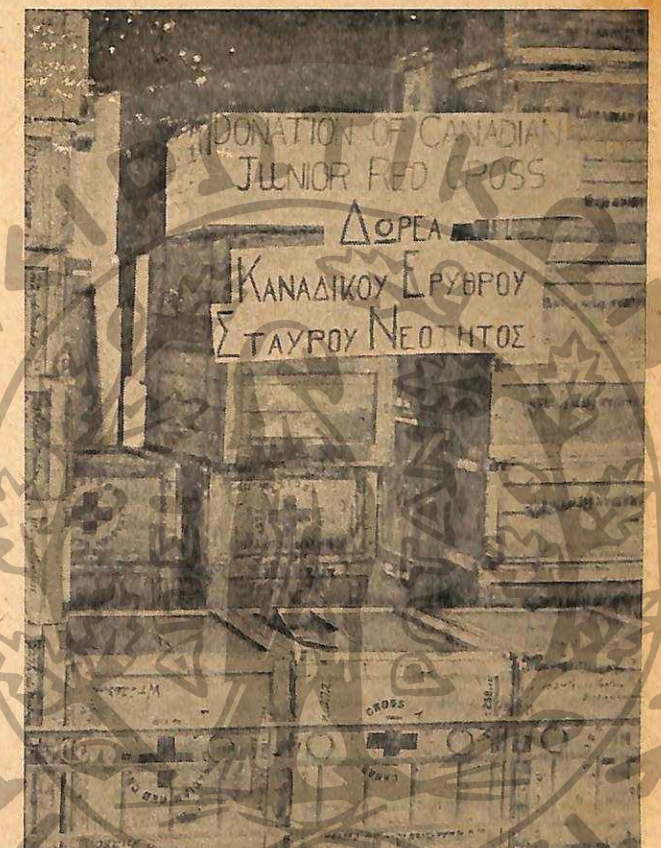
The American Junior Red Cross have sent since liberation the following articles to the Greek Junior Red Cross for the Greek children:

19.872 school gift boxes, 1.000 medical chests, 50.000 school gift boxes, 5.000 medical chests, 53.250 chocolate bars, 29.072 packets of candy coated, chocolates 50.095 sewing kits, 217 cases (50.823 kilos) newsprint paper (about 2.000 reams), 803 boxes with various toys, 148 barrels flour, 61 cases with various home games, 2 cases soap (2.600 cakes), 4 cases towels and napkins (3.220 pieces), 3 cases handkerchiefs (13.480 pieces), 6 cases combs (29.281 pieces), 49.728 toothpastes, 42.990 toothbrushes, 17 cases chicklets (17.000 pieces), 300 metres film for taking children Summer Camps, 20 films for photos, Furniture for G.J.R.C. central offices: 2 settees, 6 armchairs, 8 small tables, 42 iron chairs, 1 english typewriter.

CANADIAN JUNIOR RED CROSS

The Canadian Junior Red Cross sent the following articles:

113 cases condensed milk, 47 cases Ovaltin, 17 cases soups, 552 layettes, 100 barrels cocoa, 313 parcels Pablum (15.024 boxes), 204 barrels Cod liver oil, 2 bundles children clothing, 9 cases containing pieces cotton and silk and linen cloth, 80 wooden toys.

Ο ΣΠΥΡΕΤΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

“Αν και δεν είχε φθάσει ακόμα τα δώδεκα χρόνια, ο Σπυρέτος έδούλευε πάντα όσο λίγοι μεγάλοι για να βοηθήσει τη χήρα μητέρα του να αναθρέψει και αυτόν και τα δυο μικρότερα κοριτσάκια της. Στο μικρό μανάβικο, που τους είχε αφήσει ο πατέρας του, αυτός κρατούσε τους λογαριασμούς, έκανε τις σακκούλες, έπηγαινε τα θελήματα. “Όταν έρχόταν η εποχή έπηγαινε με τα αδερφάκια του στα δάση, σε άρκετη απόσταση από τη χώρα, για να μαζεύουν μαζί εκείνες τις μικρές φραουλίτσες του δάσους, που τόσο άρεσαν στους Αθηναίους ξένους του ωραίου νησιού και τόσο εύκολα μπορούσαν να πουληθούν. Και ο δάσκαλος στο σχολείο, που ήξερε πόσο δούλευε για την οικογένειά του ο μικρός Σπύρος και που έθαυμαζε πώς το παιδί αυτό κατάφερνε πάντα να είναι μελετημένο, δεν του λογάριαζε τις συχνές αποουσίες, που έκανε, για να μπορέσει να βοηθήσει καλύτερα τη μητέρα του. Τα άλλα παιδιά και στο σχολείο και στη γειτονιά τον αγαπούσαν πολύ, γιατί ήταν πάντα καλόκαρδος, εύθυμος, ήξερε ένα σωρό καντάδες και παιχνίδια.

“Όταν πρωί - πρωί, στις 23 Οκτωβρίου 1940, μερικά αεροπλάνα ξφάνηκαν πάνω στο γαλανό ουρανό της Κερκύρας και άρχισαν να ρίχνουν βόμβες, ο Σπυρέτος έμεινε στην αρχή κατάπληκτος. Η ιδέα του πολέμου δεν είχε περάσει ποτέ από το κεφάλάκι του. Είδε τον άλλο κόσμο που πήγαινε να κρυφθεί όπου μπορούσε και έτρεξε και αυτός, χωρίς να καταλάβει καλά - καλά γιατί το κάνει, στο σπίτι της θείας του Ασημίνας, που ήταν εκεί κοντά. Βρήκε τη θεία του βουτηγμένη στα κλάματα και με μια άγρια έκφραση στο πρόσωπο που τον άφησε κατάπληκτο: — Οί άτιμοι, φώναζε η θεία του Ασημίνα. Πάλι ήρθαν να μας σκοτώσουν. Δεν τους φθάνουν οι ήσυχτοι Κορφιάτες που σκότωσαν, όταν είχαν ξανάρθει στα 1923. Θέλουν κι άλλο Έλληνικό αίμα ακόμα.

— Μά τι τους κάνανε, θεία; ρώτησε ο Σπυρέτος. Τους πειράξαμε;

— Τι να τους πειράξωμε, παιδάκι μου; αποκρίθηκε η θεία Ασημίνα μέσα στα κλάματά της. Τους είχε πειράξει τότε ο καυμένος ο Γεράσιμος μου; Πήγαινε ήσυχτα - ήσυχτα στη δουλειά του, όταν άρχισαν εκείνο το πρωί — 31 Αυγούστου ήταν, το θυμάμαι σα νάταν τώρα — να βομβαρδίζουν από τα καράβια τους, τον έβρηκε μια βόμβα κοντά στην Αστυνομική Σχολή και τον άφησε στον τόπο... “Ακου τους, άκου τους. Πάλι βόμβες. Πάλι θέλουν να μας σκοτώσουν.

“Όταν ήσυχασε λίγο η φασαρία και τα αερο-

πλάνα ξφугαν, ο Σπυρέτος ξεκίνησε για το σπίτι του, όπου τον περίμενε γεμάτη ανησυχία η μανούλα του. Δεν μπορούσε να καταλάβει τίποτε. Γιατί να θέλουν να τους σκοτώσουν αυτούς τους ήσυχους ανθρώπους, που δεν είχαν κάνει κακό σε κανένα. Το τραγούδι είχε καπνίσει στο στόμα του και τα χειλάκια του είχαν μια περίεργη έκφραση. Γιατί αυτή η κακία; Γιατί αυτή η καταστροφή;

“Εξήσε όλους τους δυο μήνες που επέρασαν μέσα σ' αυτή την ατμόσφαιρα και την αγωνία. Κάθε μέρα σχεδόν χωρίς καμιά εξαίρεση, και πάντα την ίδια περίπου ώρα, ξαναγύριζαν τα Ιταλικά αεροπλάνα και έρριχναν τις βόμβες τους στην άπροστάτευτη πόλη, που δεν είχε ένα αντιαεροπορικό κανόνι, ένα καταδιωκτικό αεροπλάνο για να

αποκρούσει τις επιθέσεις αυτές. Και έθλεπε ο Σπυρέτος τα σπίτια σε όλες τις γειτονιές και προ πάντων στις φτωχικές να γκρεμίζονται το ένα μετά το άλλο, έθλεπε οικογένειες ολόκληρες να ξεσπιτώνονται και να μένουν μέσα στις υπόγειες στοές του φρουρίου, έθλεπε τις κηδείες των γνωστών του και των συγγενών του ακόμη και πάντα δεν μπορούσε να καταλάβει: Γιατί όλο αυτό το κακό.

“Η ζωή εν τω μεταξύ είχε γίνει πολύ δύσκολη. Ξένοι δεν έπληθιαζαν πια στο νησί για να φέρουν λίγα λεπτά και να κουνήσουν λίγο το εμπόριο, οι περισσότεροι άνδρες είχαν φορέσει το χακί και είχαν φύγει για το μέτωπο, τα τρόφιμα ήταν λιγοστά και ακριβά. “Ο Σπυρέτος έδούλευε ακόμα περισσότερο από πριν για να ανακουφίσει τη μη-

τερούλα του, αλλά και για να βοηθήσει παντού, όπου μπορούσε να βοηθήσει. “Όταν γκρεμιζόταν μετά τον βομβαρδισμό της ημέρας κανένα σπίτι, έπηγαινε να βοηθήσει τους κατοίκους να βγάλουν τα φτωχικά των πράγματα κάτω από τα έρειπια, να πάρη στην αγκαλιά του τα μωρά της οικογένειας, που έκλαιγαν κι εκείνα χωρίς να καταλαβαίνουν τίποτα, να βοηθήσει να κουβαλήσουν τα ρουχαλάκια τους στις στοές του φρουρίου όπου θά είχαν πια οι ξεσπιτωμένοι τη στέγη τους. Κι έγινε ακόμα πιο αγαπητός στη γειτονιά ο «Σπυρέτος, το καλό παιδί», όπως τον έλεγαν όλοι.

“Έτσι έφθασαν τα Χριστούγεννα. Νωρίς το πρωί εκείνο, πολύ νωρίτερα από τη συνηθισμένη ώρα άκουστηκαν να έρχονται τα αεροπλάνα. Οι Κερκυραίοι, που είχαν συνηθίσει πια στις καθημερινές επιδρομές και δεν έπαιρναν πια τόσες προφυλάξεις, κοιτάζαν με κάποια περιέργεια προς τον ουρανό.

— Περίεργο. Τι πάθανε; Γιατί τόσο πρωί σήμερα;

Κι έπειτα, όταν τα αεροπλάνα έπληθιασαν περισσότερο και κατέβηκαν πολύ πιο χαμηλά από άλλοτε, κάποιοι έφώναξε:

— Κοιτάξτε! Κοιτάξτε! Δεν είναι Ιταλικά. Είναι δικά μας. Έγγλέζικα είναι.

Με απερίγραπτη χαρά όλοι πετάχτηκαν στο δρόμο. “Έτρεξε κι' ο Σπυρέτος με τα δυο αδερφάκια του από το χέρι, προς την Σπιανάδα, που ήταν κοντά στο μαγαζί τους. Τα τρία αεροπλάνα κατέβηκαν τόσο χαμηλά, ώστε να διακρίνονται καθαρά τα χρώματά τους, ακόμα κι οι αεροπόροι, που χαιρετούσαν τον κόσμο, τον κόσμο που είχε καταληφθεί από τρελλό ένθουσιασμό, φώναζε, ζητωκραύγαζε, τραγουδούσε τον ύμνο.

Τα αεροπλάνα έκαναν δυο - τρεις γύρους κι' έπειτα άρχισαν να ρίχνουν κάτι περίεργα πράγματα, σαν μεγάλα πακέττα. Στην αρχή οι Κορφιάτες, τρομαγμένοι και με την αγωνία όλων των βομβαρδισμών, που είχαν υποστεί ως τότε, άποτραβήχτηκαν. “Όταν όμως τα πακέττα αυτά έπεσαν στην πλατεία και στους γύρω δρόμους, πρώτα οι άστυφύλακες κι' έπειτα ο άλλος κόσμος έπληθιασαν. Τα δέματα είχαν μια μεγάλη επιγραφή: «Δώρα της Άγγλικής αεροπορίας για τα παιδιά και τους μεγάλους της Κερκύρας». Οι άστυφύλακες έπηγαν τα δέματα στη Νομαρχία και γρήγορα άρχισε η διανομή. Υπερήφανος και ένθουσιασμένος ο Σπυ-

ρέτος έγυρισε στο σπίτι του. Αυτός φορούσε ένα ολοκαίνουργιο πέτσινο παλτό κι' οι αδελφούλες του είχαν δυο όμορφες μεγάλες κουκλες στα χέρια.

Κατά τις τέσσερες το απόγευμα άκουσθηκαν πάλι οι σειρήνες του συναγερμού και ένα λεπτό αργότερα φάνηκαν τα αεροπλάνα. Οι Κερκυραίοι δεν έπληθιασαν τους συνηθισμένους τους προφυλακτικά μέτρα:

— Χριστουγεννιάτικα νάρθοι να μας βομβαρδίσουν; “Αδύνατον! Κάποιο λάθος θάβναι. Σίγουρα θάρχωνται πάλι οι Έγγλέζοι.

“Αλλά αυτή τη φορά ήταν τα έχθρικά αεροπλάνα και έρριξαν με μεγαλύτερη ίσως λύσσα από άλλοτε τις βόμβες τους. Μια απ' αυτές τις βόμβες έπεσε στο καταφύγιο, όπου μόλις έμεινε ο Σπυρέτος. “Εκείνη τη στιγμή νόμισε πως ο κόσμος ολόκληρος αναποδογυριζόταν. “Ένοιωσε ένα δυνατό πόνο στο δεξί του χέρι κι έπειτα έχασε τις αισθήσεις του.

“Όταν ξέγυπνησε, ήταν πια νύχτα και βρέθηκε μέσα σε μια μεγάλη αίθουσα του Νοσοκομείου που μόλις την εφώτιζε μια μικρή λάμπα. Δίπλα του κάθονταν από τη μια μεριά η μανούλα του κι' από την άλλη μια νοσοκόμος. “Ο Σπυρέτος ένοιωθε ένα τρομερό πόνο σ' όλο το δεξί του χέρι ως τα δάκτυλα. Με βαθύ παράπονο φώναξε:

— Το χέρι μου, μανούλα... Πονάω... Τα δάκτυλά μου.

Μ' ένα άγριεμένο βλέμμα η μητέρα του κοιτάξε την νοσοκόμο:

— Παιδάκι μου!... Τώρα πια δεν πονάει το χεράκι σου... Πάει πια, πέρασε.

— Μά, τί λες μανούλα; Κοίταξε τα δάκτυλά μου.

Κι έκανε να σηκώσει το χέρι του. Τότε μόνο είδε ότι το χέρι του δεν υπήρχε πια, ότι ήταν κομμένο απάνω απ' τον αγκώνα, ότι στη θέση του ήταν μόνο ένας χονδρός, βαρύς επίδεσμος. Και πάλι ο Σπυρέτος έλιποθύμησε.

Πέρασαν ακόμα τέσσερες σκληροί μήνες, μήνες γεμάτοι αγωνίες, στενωχώριες, πίκρες. “Ο Σπυ-

ρέτος ήταν πια αλλιώτικο παιδί. Το τραγούδι είχε σβύσει από τα χείλη του, η ευθυμία του είχε χαθεί. Δεν ήθελε να παίξει με τα άλλα παιδιά, δεν ήθελε και στο σχολείο ακόμα να πάη. Ντρεπόταν που ήταν σακάτης και μια βαθειά μελαγχολία αυλάκωνε πρόωρα το μετωπάκι του.

“Έπειτα ένα μεσημέρι του Απριλίου ήρθαν Ιταλικά καράβια και έφεραν τους Ιταλούς στρατιώτες στο ωραίο νησί. Στρατιώτες με ένα αλλιώτικο χρώμα χακί, καραμπινιέρους με ένα περίεργο μεγάλο καπέλο, τελωνοφύλακες με πράσινη στολή. “Η σκλαβιά πλάκωσε βαρεία, βαρύτερη ίσως παρά στην άλλη Ελλάδα, στη δυστυχισμένη Κέρκυρα. Μεγάλες επιγραφές έμπεσαν στους δρόμους και στα δημόσια κτίρια: «Σαλουτάτε ρομαναμέντε. Χαι-

ρετάτε Ρωμαίοι!». Κι οι Ιταλοί καραμπινιέροι ανάγκαζαν με βρισιές και με γροθιές τους Κερκυραίους να σηκώνουν το δεξί τους χέρι για το φασιστικό χαιρετισμό στην υποστολή της Ιταλικής σημαίας, κάθε φορά που περνούσε ένα στρατιωτικό τμήμα με την σημαία του, ή όταν έμπαιναν στα Ιταλικά γραφεία για τις δουλειές τους.

Τότε ένα πονηρό χαμόγελο φώτισε για πρώτη φορά το πρόσωπο του Σπυρέτου. “Εκοίταξε με υπερηφάνεια τα άλλα παιδιά που ήταν μαζί του και είπε απλά - απλά, δείχνοντας το δεξί μανίκι του, που κρεμόταν άδειο από τον ώμο:

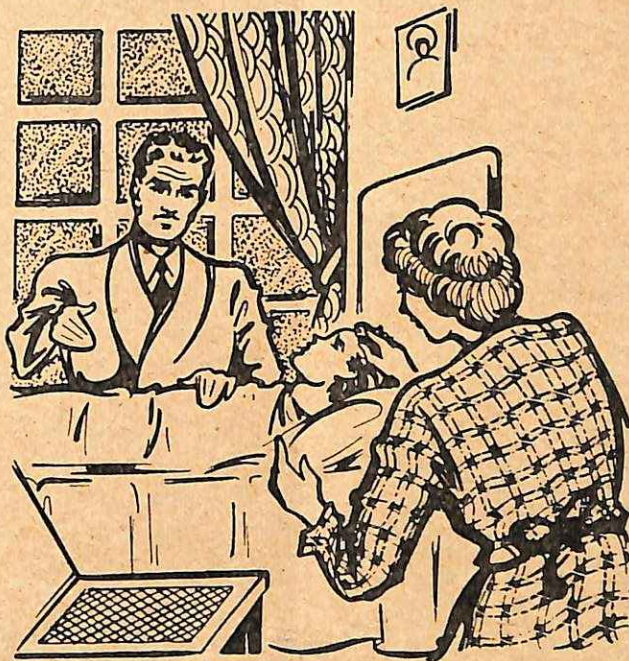
— Δεν ξέρω τί θα κάνετε έσεις. “Εγώ μια φορά δεν θα τους χαιρετήσω!

Α. Α. Κ.

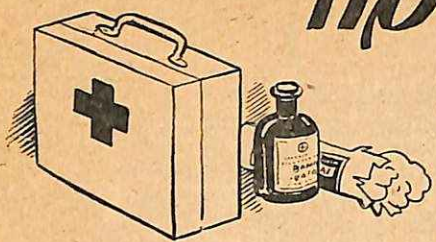
Α. ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ

Η ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ

Δεν είναι διαβατάριο πουλί, που για μια μέρα, σχίζει τα νέφη και περνά γοργό σαν τον άνερα, ούτε κισός, π' αναίσθητος την πέτρα περιπλέκει, ούτ' άστραπή, που σβύσκει χωρίς άστροπελέκι, δεν είναι νεκροθάλασσα, βοή χωρίς σεισμό, νοιώθω για σε πατρίδα μου, στα σπλάχνα χαλασμό.

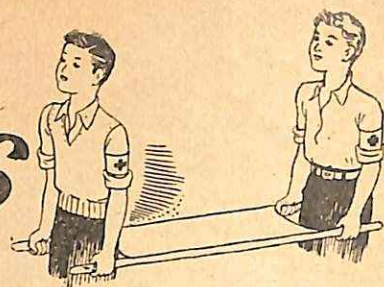

“Όταν ξύπνησε ήταν πια νύχτα και βρέθηκε σε μια μεγάλη αίθουσα του Νοσοκομείου.

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

ΤΡΑΥΜΑΤΑ

Τραύμα λέγεται κάθε άνοιγμα του δέρματος και των ιστών, που βρίσκονται κάτω απ' αυτό, κατόπιν εξωτερικής βίας. Είς τα τραύματα παρατηρείται και αιμορραγία άλλοτε μεγάλη και άλλοτε μικρή, ανάλογα με τα άγγεια που τραυματίζονται. Τα τραύματα τὰ χωρίζουμε σε διάφορες κατηγορίες, ανάλογα με το όργανο που τὰ προκάλεσε. Έτσι έχουμε:

Τραύματα δια θλάσεως, που γίνονται με τὰ πλατειά όργανα. Π. χ. με ράβδους, με πέτρες, σφυριά, από πεσίματα κ.λ.π. Τα τραύματα αυτά είναι πάντοτε άνώμαλα.

Τραύματα δια νύξεως, που γίνονται με όργανα μυτερά όπως είναι τὸ μαχαίρι, ή ξιφολόγη, ή πρόκα κ.λ.π. Τα τραύματα αυτά είναι πολλές φορές πολύ επικίνδυνα, γιατί φθάνουν βαθιά και τραυματίζονται σοβαρά όργανα που δεν τὰ βλέπομε εμείς.

Τραύματα δια τομής, γίνονται με κοφτερά όργανα, δηλαδή με μαχαίρι, ξυράφι, σπαθί κ.λ.π. Τα χείλη των τραυμάτων αυτών είναι όμαλά.

Τραύματα δια δήξεως (από δάγκωμα). Στην κατηγορία αυτή ανήκουν τὰ τραύματα από δαγκώματα ζώων ή φαρμακερών φιδιών.

Τραύματα δια πυροβόλου όπλου. Αυτά τὰ τραύματα γίνονται με πυροβόλα όπλα, περίστροφο, τουφέκι και άλλα. Είναι πάντοτε επικίνδυνα, γιατί τραυματίζουν συχνά διάφορα όργανα. Χωρίζονται σε δύο είδη: 1) Σε τραύματα τυφλά, όταν ή σφαίρα μένει μέσα στο σώμα του ανθρώπου και 2) σε τραύματα διαμπερή, όταν ή σφαίρα περνά, πέρα για πέρα το σώμα.

Τα τραύματα γενικά είναι επικίνδυνα, αλλά ο μεγαλύτερος κίνδυνος εξαρτάται από την έκτασιν, τὸ βάθος και τὴ σπουδαιότητα του οργάνου που τραυματίζεται καθώς και από την μόλυνσιν του τραύματος.

Τὸν πρώτο κίνδυνο, που διατρέχει ο τραυματίας, δηλαδή από τὸ βάθος και τὴν έκτασιν του τραύματος ήμεις δεν μπορούμε νὰ τὸν προλάβουμε, αλλά τὴ μόλυνσιν ή καλύτερα τὴ λοίμωξιν μπορούμε. Η λοίμωξις του τραύματος όφειλεται στα μικρόβια (στρεπτόκοκκος, σταφυλόκοκκος, τὸ μικρόβιο του τετάνου και άλλα) που άφου μπούν μέσα στο τραύμα πολλαπλασιάζονται και παράγουν ούσιες, που δηλητηριάζουν τὸν οργανισμό, προκαλούν βαρείες παθήσεις και συχνά τὸ θάνατο. Για νὰ προλάβουμε τὸν κίνδυνο αυτό πρέπει νὰ καθαρίσωμε καλά τὸ τραύμα πρώτα και έπειτα νὰ τὸ δέσωμε.

Για τὸν καθαρισμὸ του τραύματος χρησιμοποιούμε μερικά φάρμακα που έχουν τὴ δύναμιν νὰ καταστρέψουν τὰ μικρόβια και νὰ έμποδίσουν τὸν πολλαπλασιασμὸ τους. Τέτοια φάρμακα υπάρχουν πολλά. Έδω θὰ σὰς ἀναφέρωμε τὰ πιὸ κατάλληλα και μάλιστα εκείνα που βρίσκουμε εύκολα στα φαρμακεία.

Τὸ δευξενέ (δευγονόχον υδρορ). Είναι υγρὸ άχρωμο, μοιάζει με τὸ νερό. Όταν τὸ χύσωμε μέσα στο τραύμα κάνει άφρους σαν νὰ βράζει. Η ιδιότητά του αυτή είναι πολὺ χρήσιμη στα βρώμικα τραύματα που έχουν χώματα, μικρά κομματάκια άχυρα κ.λ.π. γιατί τὰ παρασύρει και τὰ βγάζει από τὸ τραύμα.

Τὸ βάμμα τοῦ Ιωδίου. Τὸ λέμε κοινῶς 'Ιώδιον. Έχει χρώμα σκούρο καφέ και συ-

νήτως τὸ χρησιμοποιούμε για νὰ ἀπολυμάνωμε τὸ δέρμα που είναι γύρω-γύρω από τὸ τραύμα. Σπινῶς τὸ χρησιμοποιούμε για ἐπάλειψιν του τραύματος. Τὸ 'Ιώδιο είναι καυστικὸ και δεν πρέπει νὰ ἀφήνωμε τὸ βαμβάκι ή τὴ γάζα που βουτήξαμε μέσα σ' αυτό ἐπάνω στο σώμα γιατί θὰ κάνη ἔγκαυμα.

Αιθέρας (Αιθήρ). Είναι υγρὸ άχρωμο, έχει μυρωδιά δυνατή και ιδιόζουσα και εξατμίζεται εύκολα, γι' αυτό πρέπει τὸ μπουκαλάκι με τὸν αιθέρα νὰ τὸ κρατοῦμε καλά κλεισμένο. Είναι πολὺ καλὸ ἀπολυμαντικὸ των τραυμάτων. Σκοτώνει τὰ μικρόβια.

Οινόπνευμα έχουμε δύο ειδῶν τὸ καθαρὸ που είναι άχρωμο και χρησιμοποιείται συνήθως για τὴν κατασκευὴ διαφόρων ποτῶν και τὸ άλλο, τὸ χρωματισμένο, που χρησιμοποιούμε για φωτισμὸ. Και τὰ δύο είδη είναι καλά ἀπολυμαντικά και μπορούμε νὰ τὰ χρησιμοποιήσωμε για τὸν καθαρισμὸ των τραυμάτων.

Αυτά λοιπὸν τὰ φάρμακα που τὰ λένε και ἀντισηπτικές ούσιες μπορούμε νὰ τὰ χρησιμοποιήσωμε για τὸν καθαρισμὸ των τραυμάτων με καλά πάντοτε αποτελέσματα. Ἄν όμως δεν τὰ ἔχωμε, τότε χρησιμοποιούμε βενζίνη καθαρά, οὖζο, κονιάκ και ἐν ἀνάγκη βρασμένο νερό κρύο.

Υλικὸ για τὸ δέσιμο τοῦ τραύματος. Ἄφου καθαρίσωμε τὸ τραύμα πρέπει νὰ τὸ προφυλάξωμε από τοῦ νὰ μολυνθῇ και πάλι. Για τὴν προφύλαξιν αυτή χρησιμοποιούμε γάζες, υδρόφιλο βαμβάκι και ἐπιδετικές ταινίες.

Γάζες. Οἱ γάζες είναι μικρά κομματάκια από μούλι διπλωμένα σε τετράγωνα ή τρίγωνα που αποστειρώνονται μέσα σε ειδικούς κλειστούς. Τις γάζες αυτές τις βάζωμε ἐπάνω στο τραύμα μόλις τὸ καθαρίσωμε. Στα φαρμακεία πωλούνται τέτοιες γάζες μέσα σε πακετάκια καλά κλεισμένα.

Υδρόφιλο βαμβάκι. Είναι κοινὸ βαμβάκι ειδικὰ ἐπεξεργασμένο για νὰ ἀπορροφᾷ τὸ νερό και ἐπομένως ἀπορροφᾷ ὅτι υγρὸ βγαίνει από τὸ τραύμα. Τὸ υδρόφιλο βαμβάκι τὸ βάζωμε πάνω από τὴ γάζα.

Επιδετικές ταινίες ή ἐπίδεσμοι. Οἱ ἐπιδετικές ταινίες είναι κορδέλλες καμωμένες από μούλι ή από λεπτὸ ύφασμα. Έχουν μήκος 5 μέτρα περίπου και φάρδος 5, 8, 10 και 15 εκατοστά τοῦ μέτρου. Τις χρησιμοποιούμε για νὰ δένωμε ή καλλίτερα για νὰ συγκρατοῦμε τις γάζες και τὸ βαμβάκι που βάζωμε ἐπάνω από τὸ τραύμα. Τις στενές ταινίες, δηλαδή εκείνες που έχουν φάρδος 5 εκατοστά ή ὀλιγώτερο, τις χρησιμοποιούμε για λεπτά μέρη τοῦ σώματος όπως π. χ. τὰ δάκτυλα και τις φαρδιές για τὰ πιὸ παχιά μέρη. Ἐπιδετικές ταινίες βρίσκουμε εύκολα στα φαρμακεία. Ἄν όμως δεν ἔχωμε ή εὑρισκόμεθα σε μέρος όπου δεν μπορούμε νὰ βροῦμε, τότε παίρνουμε ἕνα σεντόνι ή άλλο πανί, κάνουμε μιά μικρὴ σχισμὴ με ἕνα ψαλίδι στο ἄκρο τοῦ σεντονιοῦ και σε φάρδος που θέλωμε και με ἕνα δυνατὸ τράβηγμα χωρίζωμε ἕτσι μιά λωρίδα. Αυτὴ τὴ λωρίδα που θὰ χρησιμοποιήσωμε για τὸ δέσιμο τοῦ τραύματος τὴν τυλίγωμε σφικτὰ σ' ἕνα ρολὸ και τὴ μεταβάλλωμε σε ἐπίδεσμο. Μετὰ τὸ τυλίγμα τὴ χρησιμοποιούμε για ἐπιδετικὴ ταινία όπως θὰ ἴδωμε πάρα κάτω.

Μ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
Ίατρός, Προϊστάμενος Σταθμοῦ Βοηθειῶν Ε.Ε.Σ.

ΑΓΝΕΣ ΚΙ' ΕΥΓΕΝΙΚΕΣ ΨΥΧΟΥΛΕΣ

Χαρούμενες φωνούλες, πνιχτά γέλια, τρεχάματα δεξιά κι' άριστερά ζωντανεύουν και σήμερα τὴν αὐλὴ τοῦ σχολείου.

Φοροῦν τὰ γιορτινά τους τὰ παιδιά και τὰ προσωπάκια τους λάμπουν από χαρά. Φτωχικά είναι ντυμένα μ' αστράφτουν από καθαριότητα και νοικοκυρσύνη. Καθένα φιλοτιμήθηκε νὰ παρουσιασθῇ καλύτερο, πιὸ καθαρό, πιὸ ὁμορφο, για νὰ τιμῇ τὴν ὁμάδα του.

Γιατί τὸ λέω, κι' εἶν' ἀλήθεια, περηφάνεια νοιώθουν τὰ παιδιά που με τὴν ὁδηγία τοῦ δασκάλου τους σχημάτισαν ὁμάδες και γράφτηκαν ὅλα δίχως ἐξαιρέσει Ἐρυθροσταυρίτες.

Με τί χαρά, με τί καμάρι φοροῦν τὸ ἱερὸ σύμβολο τοῦ Σταυροῦ, με τὸ ἄλικο κόκκινο χρώμα, ἴδιο κι' ἀπαράλλακτο σὰν τὸ αἷμα ποῦχυσαν τόσοι και τόσοι ἄνθρωποι στὴ γῆ, για νὰ στερεώσουν, νὰ θεμελιώσουν, μιά γερὴ κι' ἀτράνταχτη Εἰρήνη στὸν κόσμον.

Τὸ φοροῦν τὸ περιβραχιόνιο με τὸ σημά τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ και ἡ ψυχὴ τους γεμίζει από τὰ πιὸ ἀγνά, τὰ πιὸ μεγάλα αἰσθήματα.

Ἔτσι και σήμερα λοιπὸν νᾶτοι ὅλοι τους συναγμένοι στὴν αὐλὴ τοῦ σχολείου. Περιμένουν ἄλλα παιδιά, ἄλλες ὁμάδες Ἐρυθροσταυριτῶν, που θαρθοῦν από τὸ γειτονικὸ χωριὸ με τὸ δασκάλο τους ἐπὶ κεφαλῆς, για νὰ ἐπισκεφθοῦν τοὺς συναδέλφους τους.

Κι' ἡ βοή και τὸ ποδοβολητὸ δίνει και παίρνει στὴν αὐλὴ τοῦ σχολείου από τὰ πιὸ μικρά παιδιά. Τὰ πιὸ μεγάλα είναι μαζεμένα στὴν τάξι, που θὰ κίνη ἡ γιορτὴ. Μιά τάξι πελώρια, πεντακάθαρη στολισμένη με σημαίες Ἑλληνικὲς με μυρτιές και δάφνες και στὴ μέση, ἐκεῖ ψηλά, τὸ Σῆμα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Και νὰ που φανερώνεται στὴν πόρτα, ὁ Νίκος τῆς Τσαούσενας. Φτωχικά είναι ντυμένος και τὸ πρόσωπό του δείχνει μιά στενοχώρια. Στέκει για λίγο διαστακτικός, σὰν νὰ συλλογίζεται νὰ μπῇ ἡ ὁχι...

Δύο τρία παιδιά τὸν βλέπουν και με φωνές και χαρά ὁρμούν σ' αὐτόν.

— Ἦλθες Νίκο ; Τί ἔγινες από προχθές ; Δὲ σε εἶδαμε...

— Δούλευα, παιδιά. Ὁ κυρ Σωτήρης ἤθελε βοηθὸ για τις ἀμπολές στο περιθόλι του κι' ἐγώ, δέχθηκα νὰ πάω νὰ δουλέψω κοντά του.

— Και πῶς τὰ πρόφθασες, ρώτησε ἕνα παιδί. Διάβασες ;

— Και διάβασά και δούλεψα. Πῆρα μισὸ μεροκάματο.

Τὸ σπίτι έχει ἀνάγκη, ἀπάντησε θλιμμένα ὁ Νίκος.

— Κι' ἡ μητέρα σου πῶς πάει, Νικολό ; τὸν ρώτησε ὁ Τάσος, ἕνα ἄλλο παλληκαράκι, με γαλάζια ὀλοκάθαρα μάτια και σοβαρὸ γλυκὸ πρόσωπο.

— Τί νὰ κάνη. Καυμένη μανούλα... ἄρρωστη τώρα δυὸ μῆνες στο στῶμα.

Τριγύρισαν τὸν Νίκο κι' ἄλλα παιδιά και τοῦ μι-

λούσαν και τὸν παρηγοροῦσαν. Γιατί στ' ἀλήθεια ὁ Νικολὸς τῆς Τσαούσενας ἦταν σ' ὅλους ἀγαπητός.

— Και στὴ σημερινὴ γιορτὴ μας, Νίκο δεν θ' ἀπαγγείλῃς ; τὸν ρώτησαν.

— Ὁχι, παιδιά... Ὁχι... Δεν μπορῶ, δεν ἔχω καλὰ ροῦχα νὰ φορέσω ἐγώ.

Τὸν κοίταξε με συμπόνια ὁ Τάσος. Κάτι πῆγε νὰ τοῦ πῇ, μὰ τὴν ἴδια στιγμὴ ἔνοιωσε νὰ τὸν τραβοῦν ἀπ' τὸ χέρι.

— Ἐλα, Τάσο... ἡ μάνα σου ἦλθε στο δασκάλο και σε θέλει... Ἐλα, γρήγορα.

Σάστισε ὁ Τάσος. Ἡ μητέρα του στο δασκάλο, στο σχολεῖο ;

Μπήκε δειλά στο γραφεῖο ὁ Τάσος. Ἐκεῖ, ἀντικρὺ του, στεκόταν ἡ μητέρα του κρατώντας κάτι στα χέρια της. Νάι, ἦταν ἕνα γνώριμό του κουτί. Ἦταν ὁ κουμπάρῃς του.

— Τάσο, τοῦπε ὁ δασκάλος. Ἡ μητέρα σου ἦρθε νὰ μοῦ παραπονεθῇ.

— Γιατί ἔσπασες τὸν κουμπάρᾷ σου, Τάσο γιατί ; Δίχως νὰ μοῦ πῇς τίποτα δίχως νὰ με ρωτήσης ; εἶπε κι' ἡ μητέρα.

Ἐρριξε τὸ βλέμμα στὴ γῆ ὁ Τάσος. Κοκκίνισε δεν ἀπάντησε τίποτα... Μιά σιωπὴ ἀπλώθηκε τώρα στο γραφεῖο.

Τὴν ἴδια στιγμὴ, μακρινὴ ἔφθασε ἡ φωνὴ τοῦ Νίκου που από τὴν αἴθουσα τῆς γιορτῆς, ἀπήγγελλε τοὺς πρώτους στίχους τοῦ ποιήματός του.

«Μὲ καλαθάκι ἀδειανὸ και στὴν καρδιά θλιμμένο...»

Μὰ ὁ δασκάλος σκέπασε με τὰ λόγια του τὴ φωνὴ αὐτὴ.

— Τάσο, θὰ πρέπει νὰ εἶσαι εἰλικρινής. Ξεχνᾷς ὅτι ἕνας Ἐρυθροσταυρίτης λέει πάντα τὴν ἀλήθεια ; Ξεχνᾷς πῶς δεν πρέπει νὰ στενοχωρῇς τὴ μη-

Με τὴν χαρά, με τὴ καμάρι φοροῦν τὸ ἱερὸ Σύμβολο τοῦ Σταυροῦ

τέρα σου, αλλά και σφάλμα να έκανες πρέπει με θάρρος να το δηλώσεις;

— Πές μας, λοιπόν, ξαναρώτησε μ' επιμονή ή μητέρα του, τί έκανες τα λεπτά του κουμπάρ σου.

— Γύρισε και την κύτταξε με μάτια βουρκωμένα ο Τάσος τη μητέρα του... μα και πάλι δεν αποκρίθηκε.

Και η φωνή του Νίκου ακούστηκε σαν πρίν να λήη την άπαγγελία του από μακριά.

«Χριστέ, δεν έχομε ψωμί στο σπίτι μας και
(κλαίγω)
δὲ τὸ καλαθάκι μου, ἂν ψέμματα σοῦ λέγω»

Ένα δειλὸ κτύπημα στὴν πόρτα ἔκανε τὸ δάσκαλο, τὴ μητέρα τοῦ Τάσου καὶ τὸν Τάσο νὰ γυρίσῃ πρὸς τὰ ἑκεί.

— Έμπρός, φώναξε ὁ δάσκαλος.

Στὸ ἄνοιγμα τῆς θύρας, φάνηκε ὡχρὴ ἀδυνατισμένη, μιὰ γυναίκα τυλιγμένη σ' ἓνα μποξά.

Ήταν ἡ μητέρα τοῦ Νίκου, ἡ κυρὰ Τσαούσενα.

Τώρα πιά ὁ Τάσος τᾶχε χάσει δλότελα. Εἶδε τὴ φτωχὴ γυναίκα ποὺ ἔβγαλε κάτω ἀπ' τὸ μποξά τῆς ἓνα δέμα τυλιγμένο σὲ μπλὲ χαρτί σχολείου.

— Αὐτὸ τὸ πακέτο, εἶπε ἡ κυρὰ Τσαούσενα μεσιγανὴ κι' ἀδύνατη φωνή, τὸ βρήκα χθὲς βράδυ πεταμένο στὴν κάμαρά μας. Τόρριξαν, φαίνεται, ἀπὸ τὸ παράθυρο. Έχει λεπτά μέσα. Δὲν θέλησα νὰ τὰ κρατήσω καὶ σὰς τᾶφερα.

Κοιτάχθηκε ὁ δάσκαλος κι' ἡ μητέρα τοῦ Τάσου.

— Μὰ ἔχει ἀκόμα κι' ἓνα γράμμα ἔδω. Νά, διαβάστε. Μοῦ φάνηκαν παιδιαστικά πράγματα ὅλ' αὐτὰ καὶ σκέφθηκα νάρθω νὰ ρωτήσω σὲ σὰς τί νὰ κάνω.

Πῆρε ὁ δάσκαλος τὸ σημείωμα. Ήταν γραμμένο σὲ χαρτί τετραδίου με ἀπλὰ παιδικὰ γράμματα.

«Στὸν Τάσο. Νά πάρῃ ὅ,τι ροῦχα θέλει καὶ νὰ πληρώσῃ τὰ φάρμακα τῆς μανούλας του».

Τὴν ἴδια ὥρα, ἀκούοντας τὸ δάσκαλο νὰ διαβάσῃ, δὲν κρατήθηκε ὁ Τάσος. Ξέσπασε σ' ἓνα βουθὸ κλάμα κρύβοντας τὸ πρόσωπό του στὰ χέρια του.

Μὲ φωνὴ γεμάτη καλωσύνη καὶ συγκίνησι γύρισε τότε ὁ δάσκαλος κι' εἶπε στὸ μικρὸ Τάσο:

Στὸ ἄνοιγμα τῆς πόρτας φάνηκε ὡχρὴ, ἀδυνατισμένη μιὰ γυναίκα τυλιγμένη σ' ἓνα μποξά

— Γιατί νὰ μὴν τὸ πῆς τῆς μητέρας σου; Γιατί μόνος σου νὰ κάνῃς αὐτὸ ποὺ ἔκανες;

— Ήθελα... ἤθελα νὰ βοηθήσω τὸν Νίκο... ποὺ... τόσο ἀγαπῶ... Τὸ ξέρω εἶναι ὑπερήφανος. Ἄν τοῦλεγα νὰ πάρῃ τὰ λεπτά τοῦ κουμπάρ μου δὲν θὰ τὸ δεχότανε ποτέ.

— Θᾶπρεπε νὰ μοῦ τὸ πῆς, Τάσο. Θὰ σοῦ τὸ ἀρνιόμουν ἐγώ; Σὰν μητέρα σου ποὺ εἶμαι ἥξερα τί ἔπρεπε νὰ κάνουμε γιὰ νὰ βοηθήσουμε τὸ Νίκο.

Έρριξε ἓνα βλέμμα γεμάτο συγκίνησι ἡ κυρὰ Τσαούσενα στὴν μητέρα τοῦ Τάσου. Έπειτα ἀγκάλιασε τὸ μικρὸ παιδί, φίλησε τὰ μαλλιά του καὶ τοῦπε:

— Εὐλογημένοι ἄς εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ σὰς δείχνουν τὸ δρόμο τοῦ καλοῦ.

— Εὐλογημένοι ἄς εἶναι κι' αὐτοὶ ποὺ σκέφθηκαν νὰ μαζέψουν τὰ παιδιά μας κάτω ἀπὸ τὴ σκέπη τοῦ Έρυθροῦ Σταυροῦ καὶ νὰ τοὺς δείξουν τὸ δρόμο τοῦ Θεοῦ, πρόσθεσε βουρκωμένη ἡ μητέρα τοῦ Τάσου.

— Εὐλογημένη ἄς εἶναι καὶ ἡ εὐγενικὴ ψυχὴ τοῦ Έλληνο, καλὲς μου κυράδες, εἶπε κι' ὁ δάσκαλος, ὅ,τι καρπὸ καλὸ καὶ γερὸ σπείρεις θεριεύει καὶ φουντώνει πάντα σ' αὐτὲς τὶς ψυχές.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΤΗΣ

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ...

Τὸ βράδυ πρίν νὰ κοιμηθῇς
Καλὰ θὰ κάνῃς νὰ σκεφθῇς,
Πῶς πέρασε ἡ ἡμέρα σου,
τί ἔκανες τί εἶπες;
Ήσουν καλός, ἦσουν κακός,
Σκληρόκαρδος, πονετικός;
Πόσες χαρὲς προξένησες;
ἀλλά... καὶ πόσες λύπες;
Μὴν εἶπες ψέμματα πολλά,
Μὴν ἦσουν αὐστηροί,
Μὴν εἶπες τάχα στὴν Κική
τὰ μυστικά τῆς Έλλης;
Μὴν πείσμως καὶ ἐσχισες
τ' ὠραῖο σου βιβλίο;
Μὴν ἔκανες τὸν ἄρρωστο
γιὰ νὰ μὴν πᾶς σχολεῖο;
Μὴν ἔδειρες τὴ γάτα σου,
Μὴν κλώτσησες τὸ σκύλο;
Μὴ φάνηκες ἀδιάφορος στὸν πόνο τοῦ πλησίον σου;
Μὴν εἶπες λόγια ἀπρόσεκτα
Ἀπάνω στὴν ὀργή σου;
Μὴν ἔχασες τὸ σεβασμὸ
ποὺ ὀφείλεις στοὺς γονεῖς σου;
Μὴ φάνηκες ἀδιάφορος στὸν πόνο τοῦ πλησίον σου;
Μὴ δίστασες νὰ κουρασθῇς γιὰ χάρι τῶν ὁμοίων σου;
Μὴν ἐννοιώσες γιὰ μιὰ στιγμὴ
κακία στὴν ψυχὴ σου;
Μὴ νύσταζες... καὶ ἔχασες
νὰ πῆς τὴν προσευχὴ σου;...
Κι' ὅταν καλὰ-καλὰ σκεφθῇς
Γίνε ἓνας δίκαιος κριτὴς,
Χωρὶς κανένα δισταγμὸ,
Χωρὶς συγκатаβάσεις,
Καὶ γρήγορα θ' ἀντιληφθῇς
ὅτι μπορεῖς νὰ διορθωθῇς
Κι' ὅτι μ' αὐτὸ τὸ σύστημα,
Ποτέ σου δὲν θὰ χάσῃς!

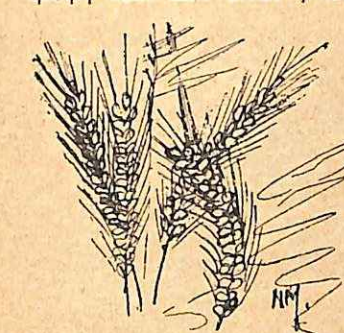
ΦΟΥΛΑ ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΑ ΚΥΡΙΑ ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΜΑΣ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Τὰ σημερινὰ κύρια προϊόντα μας ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐξαρτᾶται ἡ οἰκονομικὴ μας ὑπαρξὴ εἶναι: Ὁ καπνός, τὰ σιτηρὰ (σιτάρι, κριθάρι, καλαμπόκι, ὁσπρία κ.λ.π.), τὸ λάδι καὶ οἱ ἐλιές, τὰ σταφύλια (κρασί καὶ ποτὰ) σταφίδες, ἐπιτραπέζια σταφύλια) τὸ βαμβάκι. Δευτερεύοντα εἶναι τὰ διάφορα εἶδη τῶν φρούτων, τὸ ρύζι, τὸ σουσάμι, τ' ἀρωματικά καὶ φαρμακευτικά φυτὰ κλπ.

Ὅπως θὰ δοῦμε πᾶρα κάτω μερικὰ ἀπὸ τὰ κύρια προϊόντα θὰ πρέπει νὰ γίνουν δευτερεύοντα καὶ μερικὰ ἀπὸ τὰ δευτερεύοντα κύρια, ὅταν τὰ διάφορα ἔργα θὰ μετέβαλαν τὰ ξηρικά χωράφια σὲ ποτιστικά

1) Τὰ σιτηρὰ Εἶναι τὸ πρῶτο ἴσως εἶδος ποὺ καλλιέργησε ὁ ἄνθρωπος γιὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν τροφή του. Δὲν εἶναι γνωστὴ ἀκριβῶς ἡ καταγωγὴ των, ἀλλὰ τὸ πιὸ πιστευτὸ εἶναι πὼς τὸ σιτάρι ἔρχεται ἀπὸ τὴν Ἰνδία. Σὲ τάφους τῶν Αἰγυπτίων βασιλέων φανερῶς βρέθηκε σιτάρι, ἴσως προσφορὰ πρὸς τὸ νεκρὸ. Τὸ σιτάρι αὐτὸ, ἡλικίας πάνω ἀπὸ 6.000 χρόνια, τὸ ἔσπειραν καὶ φύτεψαν.

Μὲ τὴν ἐξέλιξι καὶ με τεχνικὰ μέσα ἔγινε κατορθωτὸ νὰ δημιουργηθοῦν πολλὲς χιλιάδες ποικιλίες σιταριοῦ, κατ'ἀλλῃς γιὰ διάφορα κλίματα, γιὰ διάφορους συστάσεως χωράφια, ἀνθεκτικὲς σὲ ὀρισμένες ἀσθένειες κ.λ.π. Στὴν Ελλάδα πρίν ὅχι πολλὰ χρόνια καλλιεργοῦσαμε πολλὲς καὶ διάφορες ποικιλίες ἀπρόσεκτα καὶ ὅχι συστηματικά. Οἱ γεωπόνοι μας μελέτησαν πολλὲς ποικιλίες ποὺ καλλιεργοῦνται στὸν κόσμῳ σύμφωνα με τὴς δικὲς μας συνθήκες καὶ ἐξεδιέλεξαν μερικὲς ποικιλίες ποὺ εὐνοοῦνται ἀπὸ τὸ κλίμα μας καὶ ἀναπτύσσονται στὰ χωράφια μας καὶ ἔτσι κατάρθωσαν ν' αὐξήσουν τὴν ἀπόδοσι πάνω ἀπὸ 30 στὰ ἑκατὸ.

Οἱ σπουδαιότερες ποικιλίες εἶναι ἡ Μεντάνα, ἡ Κουαντέρνα, τὸ Κοντοῦζι, Μαυραγάνι καὶ ἄλλα.

Οἱ κλιματολογικὲς καὶ οἱ περισσότερες περιπτώσεις καὶ οἱ ἐδαφολογικὲς συνθήκες τῆς χώρας μας δὲν εἶναι εὐνοϊκὲς γιὰ μεγάλες ἀποδόσεις σιτηρῶν. Καλύτερες ὅμως μέθοδοι καλλιέργειας ἀπ' αὐτὲς ποὺ ἐφαρμόζουν σήμερα οἱ γεωργοὶ μας θὰ μπορούσαν ν' αὐξήσουν με κάποιο μέτρο τὴν παραγωγή.

Πρῶτ' ἀπ' ὅλα τὸ διάλεγμα τοῦ σπόρου. Ὅταν ὁ σπόρος εἶναι ζούφιος, μικρὸς κι' ἀδύνατος δὲν μπορεῖ νὰ δώσῃ εὐρωστὰ φυτὰ. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ ἐξελεγχθῇ καὶ νὰ χωριστοῦν οἱ γεροὶ καὶ μεστωμένοι σπόροι. Αὐτὴ ἡ δουλειὰ θὰ γίνεταί με μιὰ μηχανή ποὺ λέγεται τριέρι. Περνώντας τὸ σιτάρι ἢ κριθάρι στὴ μηχανὴ παίρνουμε χωριστὰ τοὺς γεροὺς καλοθρεμμένους σπόρους καὶ χωριστὰ τοὺς ἀδύνατους καὶ ζούφιους, μαζί με ὅ,τι ξένες ἄλλες οὐσίες ὑπάρχουν στὸ σπόρο.

Τὸν παλιὸ καιρὸ σπέρναμε με τὸ χέρι, στὰ πεταχτὰ ὅπως λέγαμε. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ οὔτε καλὰ μοιραζόταν ὁ σπόρος στὸ χωράφι οὔτε καὶ στὸ ἴδιο βάθος παραχωνόταν. Γι' αὐτὸ πολὺς σπόρος πήγαινε χαμένος καὶ χρειάζονταν 12—15 ὀκάδες στὸ στρέμμα. Σήμερα μεταχειρίζομαστε σπαρτικές μηχανές ποὺ σπέρνουν στὴ γραμμὴ καὶ στὸ ἴδιο βάθος καὶ ἔτσι ἔχομε πολλὲς ὠφέλειες. Πρῶτα κερδίζομε τὸ μισὸ σπόρο ὕστερα ἔχομε ὁμοιόμορφο φύτεμμα, ὕστε-

ρα μοιράζομε τὸ σπόρο κανονικά καὶ ὅλα τὰ φυτὰ ἔχουν τὸν ἴδιο χῶρο νὰ βροῦνε τὴν τροφή τους καὶ δὲν παρατηρεῖται τὸ κακὸ, ἀλλοῦ νὰ εἶναι πυκνά καὶ νὰ συναγωνίζονται καὶ ν' ἀδυνατίζουν, νὰ μὴν καρπίζουν καὶ ἀλλοῦ νὰ εἶναι ἀραιὰ περισσότερὸ ἀπ' ὅτι χρειάζεται καὶ νὰ πηγαίη τὸ χωράφι χαμένο.

Ἀλλὰ δὲν φθάνει τὸ διάλεγμα τοῦ σπόρου γιὰ νὰ πετύχῃ μιὰ καλὴ ἐσοδεία. Ἐκτὸς ἀπ' τὰ λιπάσματα χρειάζεται καλὴ προετοιμασία τοῦ χωραφιοῦ δηλ. τουλάχιστον 2 καλὰ βαθιὰ ὀργώματα, ἓνα τρίτο ἑλαφρὸ καὶ 3 καλὰ σθαρνίσματα ὅχι με ξύλινη σθάρνα, ὅπως κάνουν οἱ περισσότεροι γεωργοὶ μας, ἀλλὰ με σιδερένια ποὺ νὰ ἔχῃ μεγάλα δόντια ποὺ θὰ ψιλοχωματίζουν τὸ χωράφι καὶ θὰ εὐκολύνουν τὴ σπορὰ καὶ τὸ φύτεμμα.

Συνέχεια με τὶς πιὸ πάνω δουλειές εἶναι τὸ σκάλισμα. Τὴν ἀνοίει με τὶς βροχές καὶ με τὸν μαλακὸ καιρὸ φυτρώνουν μέσα στὸ χωράφι τῶν σιτηρῶν διάφορα ἀγριόχορτα. Τὰ χόρτα αὐτὰ ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τροφή ὅπως καὶ τὸ σιτάρι καὶ ἔτσι ζοῦνε εἰς βάρος τοῦ καὶ τοῦ κλέβουν τὴν τροφὴν τοῦ. Σὰν πιὸ ἄγρια ποὺ εἶναι νικᾶνε τὸ σιτάρι καὶ πολλὲς φορές τὸ σκεπάζουν καὶ τὸ ἐξαφανίζουν. Αὐτοὺς τοὺς ἐχθροὺς πρέπει νὰ τοὺς πολεμᾶμε με τὰ σκαλίσματα. Ὅπως εἶναι σπαρμένο τὸ σιτάρι στὴ γραμμὴ τὸ σκάλισμα γίνεται εὐκολώτατα με τὸ σκαλιστήρι ἢ με μηχανή.

Ὅσο βαστοῦσε ὁ πόλεμος κι' ὅσο ἀκόμη ὑπάρχει στὸν κόσμῳ ἔλλειψη ἀπὸ ψωμί πρέπει νὰ καλλιεργήσωμε ὅσο μπορούμε περισσότερο σιτάρι. Ὅταν ὅμως θὰ ἔλθουν τὰ χρόνια ποὺ θὰ ἰσορροπήσῃ ἡ ζήμησι σιταριοῦ με τὴν προσφορὰ, ἐπειδὴ σὲ μᾶς οἱ τῆσι σιταριοῦ εἶναι μικρὲς, πρέπει νὰ ἐλαττώσωμε τὴν καλλιέργεια σιταριοῦ καὶ νὰ καλλιεργήσωμε ἄλλα εἶδη ποὺ ἀποδίδουν περισσότερο καὶ ποὺ θὰ τ' ἀνταλλάξωμε με σιτάρι ἀπὸ ἄλλες χώρες.

Σπουδαιότερες χώρες ποὺ παράγουν σιτηρὰ καὶ τοὺς περισσεύουν νὰ πουλήσουν καὶ σὲ ἄλλες εἶναι ἡ Ἀμερική, ὁ Καναδὰς, ἡ Αὐστραλία καὶ ἡ Ἀργεντινὴ. Σ' αὐτὲς τὶς χώρες ἀργότερα θὰ πουλᾶμε ἄλλα προϊόντα μας ποὺ αὐτοὶ δὲν παράγουν, ἐνῶ σὲ μᾶς περισσεύουν καὶ θὰ μᾶς δίνουν σιτάρι.

ΚΩΣΤΑΣ ΖΕΥΓΑΣ

Γ. ΔΡΟΣΙΝΗ

Η ΣΠΟΡΑ

Θάρρουν οἱ μέρες τῆς σπορᾶς, τοῦ ζευγολάτῃ ἐλπίδα: Βαρὺ τὸ ἀλέτρι σέρνεται στὸ βαλτωμένο χώμα, τὰ βώδια τ' ἀγοκίνητα ξυπνᾶ ἡ μακρὰ βουκέντρα. Κι' ἀνασαλεύουν τὸ ζυγὸ κι' ἀγνοοῦσιν σκυμμένα. Στυλῶνοντας οἱ ἀλκακίες καρτερικά τὰ μάτια, Μάτια μεγάλα ὀλόμαυρα, γεμάτα καλωσύνη. Σταλάζει ἀπὸ τ' ἀπλόχερα χρυσὸ καθαροσπόρι. Καὶ τροχισμένο ἀπ' τὴν τριπλὴ τὸ ὄνι ἀσημένιο λάμπει. Σκάφτοντας λάκκο στὴ σπορὰ τὴ ζωντανοθαμμένη. Σκαλίστρα ἀχόρταγῃ τῆς γῆς καὶ τῆς σπορᾶς ἀρ- (πάχτρα,

Τὸ ζευγολάτῃ ἀκολουθεῖ μαυρόφτερη κουρούνα. Κι' ἀπὸ τὰ νῆφ κελιάει κρυμμένη ἡ σιταρήθρα. Ζητώντας γιὰ τὸν κόπο τῆς ἓνα σπειρὶ σιτάρι.

Μικρὲς οἱ μέρες τοῦ Σποριά κι' ἀτέλειωτες οἱ νύχτες. Τὸν ὕπνο δίνουν πληρωμὴ στὸν κάματο τῆς μέρας. Τὸν ὕπνο δίνουν πληρωμὴ στὸν κάματο τῆς μέρας. Μόνη ξεγνώστρα καίει ἡ φωτιά στὸ ταπεινὸ καλὸ. Κι' ἀπ' τῆς φωτιάς τὸ φωτερὸ πλάνημα ὁ ζευγολάτῃς. Βλέπει ὄνειρο: στὸ νύσπαρτον ἀγρὸ βαρυνὰ τὰ στάχυα. Νὰ καρτεροῦν τὸ καφετὸ δρεπάνι τῆς θερίστρας.

Ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος καὶ αἱ μικραὶ προγκήπισσαι Σοφία καὶ Εἰρήνη ἐγράφησαν ἐφέτος μέλη τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος «διὰ τὰ ἐργασθῶν μετὰ τὰ παῖδιά ὅλου τοῦ κόσμου εἰς τὴν διάδοσιν τῶν ἀνθρωπιστικῶν του ἰδανικῶν». Οἱ Ἕλληνες Ἐρυθροσταυροῦνται δέχονται μετὰ εὐχαρίστησιν τοὺς νέους των συναδέλφους.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Τὸν μήνα Ἰουνῖον τοῦ 1947... ἐνεγράφην μέλος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος διὰ τὰ ἐργασθῶ μετὰ τὰ παῖδιά ὅλου τοῦ κόσμου εἰς τὴν διάδοσιν τῶν ἀνθρωπιστικῶν ἰδανικῶν του, δηλ. τὴν προαγωγὴν τῆς ὑγείας, τὴν παροχὴν βοήθειας πρὸς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς διεθνοῦς φιλίας, βασιζομένην ἐπὶ τῆς πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπης.

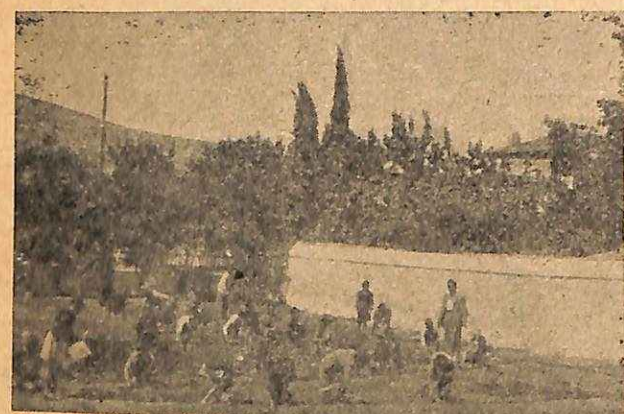
Υπ. τοῦ Μέλους

Κωνσταντῖνος

Υπ. τοῦ Μέλους

Σοφία

Οἱ ΕΣΝ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Μαραθῶνος ἐργάζονται εἰς τὸν σχολικόν των κήπον.
Marathon Juniors working in their School garden.

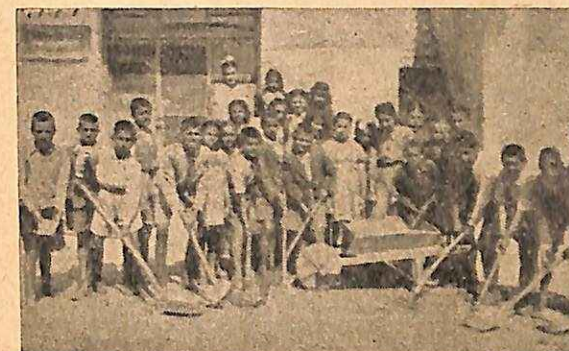

Ἐρυθροσταυρίτισσαι τοῦ Γυμνασίου Ἀθηνῶν, εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. ἐτοιμάζουν δέματα γιὰ τοὺς τραυματίας.

Junior girls of Athens High Schools in the Greek Junior Red Cross Offices preparing parcels for our wounded soldiers.

Διανομὴ δώρων Ἀμερικανοπαίδων εἰς τοὺς ΕΣΝ μαθητὰς τοῦ δημοτ. Σχολείου Χίου.
American School gifts distributed to Juniors of an Elementary School in Chios.

Οἱ ΕΣΝ τοῦ δημ. Σχολ. Ἀρκαλοχωρίου καθαρίζουν τὴν περιοχὴ τοῦ διδασκτηρίου των.
Juniors of Arcalohorion Elementary School cleaning their School ground.

Υπ. τοῦ Μέλους

Εἰρήνη

Οἱ Γεν. Ἐπιθεωρηταὶ Μ. Ἐκπαιδεύσεως κ. κ. Ἀναγνωστόπουλος καὶ Γεωργουτζίος, εἰς τὸ μέσον, οἱ Γυμνασιάρχαι τῆς περιφέρειας Ἀθηνῶν μετὰ ἀντιπροσώπων τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. ἀντήλλαξαν γνώμας εἰς τὰ γραφεῖα Ε.Ε.Σ.Ν. διὰ τὴν καλυτέραν ὁργάνωσιν καὶ δράσιν τῶν Ἐρυθροσταυριτῶν.

General Inspectors and High School Principals with Greek Junior Red Cross officials at a meeting in the G.J.R.C. headquarters for a better organisation of Greek Juniors.

Οἱ ΕΣΝ μαθηταὶ τοῦ δημοτ. Σχολείου Ἀναρράχης ἀνοίγουν αὐλάκια εἰς τοὺς δρόμους γιὰ νὰ φεύγουν τὰ τρεχοῦμενα νερά.

Juniors of Anarrachi Elementary School opening ditches in the streets to drain water.

Αἱ ΕΣΝ τῆς 6ης ομάδος τοῦ 6ου δημοτ. Σχολ. Φλωρίνης μετὰ τὰ δῶρα καὶ τὰ γλυκίσματα, ποὺ θὰ μοιράσουν στοὺς ἀσθενεῖς καὶ τραυματίας τῶν Νοσοκομείων τῆς πόλεως των.

Girl Juniors of the 6th group, 6th Public Elementary School, Florina holding presents and sweetmeats to be distributed to the sick and wounded in the Hospitals of their town.

ΤΟ "ΑΡΝΙΟΝ", ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟ ΣΕ ΔΥΟ ΕΙΚΟΝΕΣ ΚΑΙ ΕΠΙΛΟΓΟ

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

ΠΑΠΑΓΩΡΓΗΣ, 36 χρονών.
ΓΙΩΡΓΑΙΝΑ, 32 χρονών, γυναίκα του.
ΤΑΣΟΣ, 10 χρονών, γιός τους.
Ο ΠΑΠΟΥΛΗΣ, 80 χρονών.
Ο ΑΓΩΓΙΑΤΗΣ — ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ, 40 χρονών.
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑ, 8 χρονών, κόρη του.

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΗΣ Β' ΕΙΚΟΝΑΣ

Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ, 30 χρονών.
ΛΕΛΕΣ, ΠΙΠΗΣ, ΑΡΓΥΡΗΣ, ΜΙΧΟΣ, μαθηταί, γύρω στα 10
κι' άλλοι 5-6 συνομήλικοι μαθηταί.
ΚΥΡ ΠΑΝΤΕΛΗΣ, επιστάτης.

ΕΙΚΟΝΑ Α' ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ

Χειμωνιάτικο δωμάτιο, στο σπιτικό του Παπα-Γιώργη. Σ' ένα όρεϊνό χαριό, στην Πελοπόννησο. Μπροστά σ' ένα χαμηλό τραπέζι στέκεται η Γιώργαινα και τοποθετεί σε διατάκι τ' άσπρου του Τάσου και σε ταγάρι τρόφιμα. Λίγο πιο πέρα κάθεται ο Παπα-Γιώργης και διαβάζει, πιο πέρα ο παππούς. Ο Τάσος, ένα γερό χωριάτο παιδί, κοντά 10 χρονών, κάθεται σκεπτικό στην άλλη γωνιά. Στα χέρια κρατάει ένα σκούφο και τον στριφογυρίζει.

ΣΚΗΝΗ Α'

ΓΙΩΡΓΑΙΝΑ. "Ελα, έλα καλόπαιδο, πάψε πιά ψυχούλα μου τὰ κλάματα και μου μαυρίζεις τήν καρδιά της έρμης... Πω, πω, πω, πω... και τί σουφτιαζα γω και τί σουφτιαζα... Ψητό κοτόπουλο τὸ μακρονούρη καλέ μου, πού σε ξύπναε, λέω, με τὰ λαλήματα του τρεῖς ὥρες νύχτα... Κι' ἄκου δῶ... τήρα... τήρα μιά κουλούρα... ὅλο με στάρι σου τήν ἐπλάσα, στυρί κριθάρι, μήτε σταλιά πίτουρο δὲν ἔβαλα μέσα... νόστιμη - νόστιμη νά γένη... "Ελα πάψε τὰ κλάματα... Στην ἄκρη τοῦ κόσμου θά πᾶς;...

ΠΑΠΟΥΛΗΣ. Γιά. Καλά σου λέει ἡ μάνα σου Τάσο... Ντροπή σου, Μπαασά... (κοροϊδευτικά δηθεν) κανακάρη μ'. Ο Τάσος με τ' ὄνομα... Ο μοναχογιός και τὸ μοναχοπαιδί. Ταιριάζουν τέτοια καμώματα στην ἡλικία σου;

Στάσου ἴσια... ἴσια τὸ κορμί... Περφάνεια καλέ, περφάνεια. Εἶσαι ἄντρας πιά, δὲν εἶσαι...

ΤΑΣΟΣ. Εἶμαι παππούλη.
ΠΑΠΟΥΛΗΣ. "Α! γιάσου... Καί ξέρεις πού θά πᾶς τώρα;...

ΤΑΣΟΣ. Στην πολιτεία παππούλη...

ΠΑΠΟΥΛΗΣ. Σωστό. Καί τί δὲ θά δοῦνε τὰ μάτια σου... Μμμ' χά! Νάχα τή χάρη σου, πού κλαῖς σάν τὸ βυζασταρούδι...

Θά δῆς και θά δῆς... Σπίτια - παλάτια, ὄχι αὐτὰ τὰ χαμόσπιτα πᾶντου ἐδῶ. Καί δρόμοι - δρόμοι στραμένοι σὰ νάναι σάλες, ὄχι τὰ δικά μας τὰ κατσάθραχα, πού ἂν δὲ φορῆς γουρουντσάρουχα, δὲν μπορείς νὰ περπατήσεις. Ἀμὲ τὸ ἄλλο... "Εχεις δεῖ θάλασσα ποτές;... "Εεε;

ΤΑΣΟΣ (πού σὰ νὰ πήρε θάρρος και κάνει τὸν ἐξυπνο). Πού ἤθελες νὰ δῶ τὴ θάλασσα! Στην κορφή τοῦ βουνοῦ;...

ΠΑΠΟΥΛΗΣ (σὰ νὰ μὴν πρόσεξε τὴν ἀπάντησι). Ἀμὲ σπιταρόνες μέχρι τὸ φεγγάρι ἔχεις δεῖ;... "Εδῶ σὲ θέλω...

ΤΑΣΟΣ. Μέχρι τὸ φεγγάρι; Κοροϊδεύεις, παππούλη!

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ (αὐστηρά). "Ετσι μιλάνε στὸν παππούλη τους Τάσο;

ΤΑΣΟΣ (φοβισμένα). "Οχι, πατέρα...

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ. Κι' ἄκου δῶ νὰ σοῦ πῶ κι' ἐγὼ ἓνα λόγο... (σηκώνει τὸ δάχτυλο). Κοίτα καλά - νὰ με θγάλης ἀσπροπρόσωπο... νὰ μὴν ποῖνε μαθὲς πὺς ὁ γιός τοῦ παπα-Γιώργη, ντράπιασε και τὸν κύρη του και τὸ χωριό του... Νάσαι πρῶτος στην πολιτεία, ὅπως ἦσουναι και σὺ χωριό σου... Μὴ θαρρεῖς ὅμως πὺς θά τὰ βρῆς κι' ἐκεῖ, ὅπως ἐδῶ, πού σ' εἶχαμε σὰ μπαμπάκια... "Εεεε;

ΓΙΩΡΓΑΙΝΑ. Μὴν τὸ τρομάζεις, καλέ μου, τὸ παιδί...

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ. Σῶπα σύ, γυναίκα... Πρέπει νὰ μάθῃ τὸν κόσμο... ὁ κόσμος εἶναι μεγάλος, πλα-

τύς... Μά - (εἶμαι παπᾶς και δὲν πρέπει νὰ τὸ λέω), μὰ ἐνάντιοι θά σταθοῦνε πάντοτε στὸ δρόμο του (στὸν Τάσο) Καταλαβαίνεις τί σοῦ λέω;

ΤΑΣΟΣ. Ναι, πατέρα!

ΠΑΠΟΥΛΗΣ. Τὸ πήρες ἀπόφασι... νὰ σπουδάσης, νὰ φωτισῆς. Νὰ μάθῃς γράμματα και νὰ γένῃς ἄνθρωπος...

ΤΑΣΟΣ. Ναι, παππούλη.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ. Κοίταξε σύμπτωσι, τί διάβαζα τώρα δὰ γι' αὐτὸ πού σοῦ εἶπα - γιὰ τοὺς ἐνάντιους... Ἀπὸ τὸ ψαλτήρι... Σπουδαῖο βιβλίο, θά σοῦ δώσω ἓνα με τὴν Ἁγία Γραφή, νὰ τὸ μελετᾷς.

ΤΑΣΟΣ. Ναι, πατέρα.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ. "Ακου δῶ τὸ λοιπόν. Δίκασον, Κύριε, τοὺς ἀδικούντας με, πολέμησον τοὺς πολεμούντας με... (γυρίζει ἄρκετὰ φύλλα) "Ακου τώρα κι' αὐτὸ. Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. "Εεε - μεγάλος λόγος. Μὴν τὸν ξεχάσης, Τάσο...

ΤΑΣΟΣ. Ναι, πατέρα.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ. Παιδί μου. Τὸ Θεὸ νὰ τὸν ἔχῃς πάντα στὸ νοῦ σου. Αὐτὸς θά στηρίξῃ τὰ βήματά σου ἐκεῖ στην ξενιτιά, (τὰ λόγια αὐτὰ τὰ λέει με μεγάλη συγκίνησι, κι' ἡ φωνή του τρέμει). Ἄντε (ὁ τόνος ἀλλάζει) ἄς ετοιμαζόμαστε... Ὁ καιρὸς περνάει, ὅπου και νάναι θάρρη ὁ Ἀποστόλης με τὰ ζῶα. Γυναίκα... Φέρε μου τὸ ράσο, τὸ καλυμαύκι (ἀστειεύεται, γιὰ τὴν συγκίνησι γιὰ τὴν ἀναχώρησι τοῦ γιοῦ του τὸν πιάνει και πάλι). Καφογυναίκα! πού θά μοῦ μείνης μοναχὴ σου και θά κλαῖς... Ἄντε και σὺν θά τὸν δῆς γιατρό, με τὸ ψηλὸ καπέλο Μμμμ... τότε τὰ λέμε. "Εεεε;

ΓΙΩΡΓΑΙΝΑ. Ναι, παπᾶ μου, ναι... Μὰ γὼ παπᾶμ', κάλιο τὸ εἶχα νάτανε κορίτσι ποτές νὰ μὴ μφευγε ἀπὸ τὸ πλευρό μου (μπαίνει στην ἄλλη κάμαρα).

ΤΑΣΟΣ (ἀρχίζει τώρα νὰ κλαίῃ φανερά). Δὲ θέλω νὰ φύγω, δὲ θέλω. Τὴν Κοκκίνω μου πατέρα, τὸν Κίτσο μου... θά μοῦ τὸν προσέχετε, πατέρα...

(Χτυπάει ἡ πόρτα κι' ἀμέσως μπαίνει ἡ Τριανταφυλλία, μιά χωριατοπούλα 8 χρονῶν με μακριὰ φουστάνια).

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑ (με καμάρι πού φέρνει παραγγελία). Μοῦπε ὁ πατέρας μου νὰ ετοιμασθῇτε. Τὰ ζῶα περιμένουνε ἀπ' ἐξῶ. Φεύγεις Τάσο; Καί τώρα πιά δὲ θά μᾶς καταδέχεται. Θά πᾶς πέρα καί, στή θάλασσα. Μμμμ. Σὲ ζηλεύω. Θά δῆς τὰ καράβια... Πω, πω Χριστέ μου. Κι' ἐμᾶς ἐδῶ θά μᾶς θυμᾶσαι... "Εεε;

ΤΑΣΟΣ. Ναι, Τριανταφυλλία...

ΠΑΠΟΥΛΗΣ (σηκώνεται πάει στὸ παράθυρο) Ἐλάτε δῶ... Βλέπετε ἐκεῖ κάτω τὸν κάμπο; Μεγάλος, πλατύς, ἀπέραντος... "Ε, παιδιά μου; 10, 100 φορὲς πιὸ μεγάλη και πλατειά εἶναι ἡ θάλασσα.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ. Πῶ πῶ...

ΤΑΣΟΣ. Κι' ἔχει ὅλο κεῖ μέσα νερό;...

ΠΑΠΟΥΛΗΣ. Ἀμὲ τί θὲς νάχη; γάλα; γιὰ ρακί;... (γελάει).

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑ (τὸν τραβάει σὲ μιά ἄκρη). Τάσο, ἔλα νὰ σοῦ πῶ κατιτὶ (σιγά).

Μπαίνει ἡ Γιώργαινα με τὰ ροῦχα τοῦ Παπα...

ΓΙΩΡΓΑΙΝΑ. Παπᾶ νὰ σοῦ πῶ ἓνα λόγο...

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ (ἐνῶ ετοιμάζεται). Σ' ἀκούω, μὰ γρήγορα εἶναι ὅλα ἔτοιμα;... Δὲν ἀκουσε τὴν Τριανταφυλλία; ὁ πατέρας της ὅπου νᾶναι φτάνει με τὰ ζῶα...

ΓΙΩΡΓΑΙΝΑ. Ἐκεῖ δὰ πού θά τὸν πᾶς στὸ δάσκαλο, πὺς του ἓνα λόγο νὰ μᾶς τὸ προσέχῃ τὸ παιδί... τὸ ξέρεις με τί λαχτάρα τῶν ἀναστημένο...

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ. Καλά - καλά... μοῦ τᾶπες αὐτά... Μὴ νοιάζεσαι... σὲ λίγο καιρὸ θά τὸν βλέπῃς τὸ γιό μας και δὲ θά τὸν γνωρίζῃς... (χτυπάει ἡ

πόρτα, μπαίνει ὁ Ἀποστόλης, ὁ ἀγωγιάτης).

ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ. Τὴν εὐχή σου, παπα - Γιώργη... καλή σου μέρα, Παππούλη... Καλή μέρα, Γιώργαινα.

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ. Καλῶς τὸν Ἀποστόλη...

(Ἡ μάνα πλησιάζει τὸν Τάσο, τοῦ φοράει μιά κάπα, μακριὰ με πολλὰ κουμπιά).

ΓΙΩΡΓΑΙΝΑ. Κάνει ἓνα κρύο ξέω, ψυχούλα μου... ἔτσι... ντύσου καλά... στάσου, (θγάει ἀπὸ τὴν πλάτη της, ἓνα ἄσπρο σάλι και κουκουλώνει τὸν Τάσο...) ἔτσι - τώρα δὲ θά μοῦ κρυώνῃς. Στὸ καλὸ παιδί μου... και με τὴν εὐχή της μανούλας σου, (τὸν σταυρώνει) ἡ Παναγία ἡ Δέσποινα... νᾶναι πάντα στὸ πλευρό σου... (τὸν φιλεῖ)

ΤΑΣΟΣ (με προσέθειαν νὰ μὴν κλάψῃ). "Εχε γιὰ μάνα και νὰ μοῦ προσέχῃς τὸν Κίτσο μου...

ΓΙΩΡΓΑΙΝΑ. Ἐννοια σου, γιόκα μου, ἔννοια σου...

ΠΑΠΟΥΛΗΣ. Ἄντε γιὰ σου Τάσο... Κι' ὅπως εἶπαμε... (σφίγγει τὴ γροθιά του) ἄντρας... δυνατός... Γιὰ γιατρός... γιὰ δικηγόρος! "Εεε; τέτοιο σὲ θέλω - νὰ σοῦ θγάξουν ὅλοι μέχρι κάτω τὸ καπέλο. Γεῖά σου.

ΠΑΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ. Ἄντε πᾶμε - με τὴν εὐχή τοῦ Θεοῦ... (κάνει τὸ σταυρό του). (Βγαίνουν ὅλοι ἀπὸ τὴν πόρτα, ἔκτος ἀπὸ τὴν Τριανταφυλλία, πού τρέχει στὸ παράθυρο, τ' ἀνοίγει, σκύβει ἐξῶ και φωνάζει).

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑ. Τάσο... Τάσο... χαιρετίσμα τὰ στή θάλασσα!...

ΑΥΛΑΙΑ

ΕΙΚΟΝΑ Β'

(Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωῒ. Κοντεύει ὁκτὼ ἡ ὥρα. Στην πολιτεία, στὴν 5ῃ τάξι τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου... Ὅταν ἀνοίγει ἡ σκηνὴ ἡ τάξι εἶναι ἀδειανή. Σὲ λίγο μπαίνουν τὰ παιδιά σπρώχνοντας τὸνα τ' ἄλλο. Εἶναι ὁ Λελές, ὁ Μίχος, ὁ Πίπης κι' ὅλα τ' ἄλλα παιδιά τῆς τάξεως, κάθονται στὰ θρανία τους, ἀνοίγουν τὰ βιβλία τους, τὰ τετράδιά τους).

ΠΙΠΗΣ. Τὴν πρώτη ὥρα - φυσικὴ δὲν ἔχομε;

ΛΕΛΕΣ. Ναι τὸν «κύων». Ξέρω μάθημα... νεράκι. "Αχ νὰ μ' ἔθγαζε!

ΜΙΧΟΣ. Ἐγὼ δὲν ξέρω καθόλου... στάσου νὰ ρίξω μιά ματιά... (σκύβει στὸ βιβλίο του και διαβάζει ἀπὸ μέσα του...)

ΠΙΠΗΣ. Λελέ;... Λελέ φτιάξε μας καὺμένη τὸν κύρ - Παντελῆ.

ΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ. Ναι... ναι... τὸν εἶχες πετυχημένο τὴν ἄλλη φορὰ!...

ΛΕΛΕΣ. Δὲν μπορῶ, παιδιά, ὅπου νᾶναι θά φανῇ ὁ Κύριος.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ. Ἄσε τὰ ναζάκια τώρα...

ΠΙΠΗΣ (σηκώνεται ἀπὸ τὸ θρανίο του πάει κοντὰ του, τοῦ κάνει μιά ἀστεία ὑπόκλισι). Ἐκλαμπρότατε... ὅλη ἡ τάξι σὰς παρακαλεῖ νὰ μᾶς ζωγραφίσετε τὸν κύρ - Παντελῆ!... (ὅλα τὰ παιδιά γελᾶνε).

ΛΕΛΕΣ. "Ε, ἄς σὰς κάνω τὸ χατήρι... (πάει στὸν πίνακα και ζωγραφίζει ἓνα ὑποτυπώδη ἄνθρωπο με γένεια και με μιά μεγάλη μαγγούρα) ἀπὸ κάτω γράφει «ὁ κύρ - Παντελῆς με τὴ μαγγούρα του». Τὰ παιδιά γελᾶνε, φωνάζουν μπράβο κτλ.)

ΠΙΠΗΣ (τραγουδιστά):

Τὸ κεφάλι σου θά θάλῃ σημαδοῦρα τοῦ κύρ - Παντελῆ μας ἡ μαγγούρα!...

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ. Μπράβο, Πίπη - αὐτὸ ἦτανε σπουδαῖο... (ἐπαναλαμβάνουν).

Τὸ κεφάλι σου θά θάλῃ σημαδοῦρα τοῦ κύρ - Παντελῆ μας ἡ μαγγούρα...

(Μπαίνει τρέχοντας ὁ Ἀργύρης).

ΑΡΓΥΡΗΣ (λαχανιασμένος). "Αχ παιδιά μου - παιδιά μου νὰ σὰς πῶ νὰ σκάσετε στὰ γέλια... χαχαχά... δὲ μπορῶ νὰ σταθῶ χαχαχά... τί ἀστεῖο, χαχαχά...

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ. Τ' εἶναι καλέ;... Τί ἔπαθες; Λέγε και μᾶς ἔσκασες.

ΑΡΓΥΡΗΣ (ξεκαρδισμένος). Ἦρθε... ἓνας καινούργιος, χαχαχά... ἓνα νούμερο... χαχαχά... δὲν μπορῶ νὰ μιλήσω χαχαχά... μὰ νὰ τὸν δῆτε! χαχα-

χά... φοράει μιά πουκαμισά ὡς δτὰ νύχια, χαχαχά... κι' ἔχει κι' ἓνα σάλι ἴδιο σάν τῆς γιαγιάς μου... φιγουρίνι σὰς λέω...

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ. Σὲ ποιά τάξι θά πάῃ;...

ΑΡΓΥΡΗΣ. Στὴ δική μας. Ὁ κύρ Παντελῆς - φαντασθῇτε καλὲ παιδιά πού γέλαγε κι' αὐτὸς κι' ἡ μαγγούρα του, χαχαχά... - ὁ κύρ Παντελῆς μοῦ εἶπε πὺς ἦρθε ἀπὸ τὸ χωριό του, ἓνα χωριουδάκι ψηλά - πέρα ἀπ' τὰ βουνά κι' ἦρθε λέει νὰ σπουδάσῃ γιὰ νὰ γίνῃ χαχαχά... γιατρός ἡ δικηγόρος... Γιατρός με σάλι γιὰ δικηγόρος με πανταλόνια χαχαχά...

ΜΙΧΟΣ (ἀφήνει τὸ διάβασμα). Θά τοῦ γίνῃ καζούρα. Ἐλάτε καθῆστε ὅλοι στὶς θέσεις σας και κάνατε πὺς διαβάσετε... μὴ μιλήσῃ κανεῖς... Τσιμουδιά, τὸν ἀκούω... ἔρχεται, (τὰ παιδιά κρατοῦν γιὰ λίγα λεπτὰ ἀπόλυτη ἡσυχία στὴν τάξι, δὲν ἀκούεται οὔτε ψιθύρος. Σὲ λίγο μπαίνει ὁ κύρ - Παντελῆς και πίσω του δεῖλᾶ - δεῖλᾶ ἔρχεται ὁ Τάσος).

ΠΑΝΤΕΛΗΣ. Ἐδῶ εἶναι ἡ τάξι σου, παιδί μου. (κοιτάει τὰ παιδιά) Μπᾶ, πὺς τὸ πάθατε σῖς και δὲν ἀκούεστε; κάποιος φοῦρνος θὰ γκρεμίστηκε (τὰ παιδιά ἐξακολουθοῦν νὰ μὴ μιλᾶνε. Μμμμ. Κάτι μαγειρεύετε, δὲ μ' ἀρέσει αὐτὸ, προσέξτε (κουνάει τὴν μαγγούρα) ἐδῶ τὴν ἔχω.

ΤΑΣΟΣ. Κύριε πού νὰ κάτσω;...

ΚΥΡ - ΠΑΝΤΕΛΗΣ (τοῦ δειχνει ἓνα θρανίο πίσω - πίσω). Ἐκεῖ, παιδί μου (τὸν πιάνει βήχας και βγαίνει ἀπὸ τὴν τάξι κουνώντας πάντα κατὰ τὰ παιδιά τὴ μαγγούρα του). Ὁ Τάσος κάνει νὰ πάῃ στὴ θέση του μὰ σκοντάφτει και πέφτει χάμω, τοῦ σκορπιζοῦνται ἀπὸ τὴν πανένια σάκκα τὰ βιβλία, τετράδια, μολύβια. Τὰ μαζεῦει και σηκώνεται κατακόκκινος).

ΤΑΣΟΣ. Τ' ἀφιλότιμα...

(Τὰ παιδιά ἀρχίζουν ὁμαδικὰ, πιυχτὰ τρανταχτὰ γέλια. Ὁ Τάσος τὰ χάνει και στέκεται ἄλλος στὴ μέση τῆς τάξεως. Τὰ παιδιά σηκώνονται ἀπὸ τὰ θρανία τους - και κάνουν κύκλο γύρω στὸν Τάσο, χωρίς πάντα νὰ μιλᾶνε... "Υστερα ἀρχίζουν διαδοχικὰ νὰ τοῦ κάνουν ὅλα τὴν ἴδια ἐρώτηση - «γλιστρήσες στὸ παρκέ;»... ἀλλὰ τὸ καθεὶν σὲ διαφορετικὸ τόνο).

ΤΑΣΟΣ (πού δὲν καταλαβαίνει). "ΕΕΕΕΕΕΕ;...

ΛΕΛΕΣ. (Βγαίνει ἀπὸ τὸν κύκλο, στέκεται δίπλα στὸν Τάσο και τὸν δειχνει. Παιδιά σὰς παρουσιάζω ἓναν παπᾶ με τὰ ράσα του!...

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ. Χαχαχαχά... μπράβο... μπράβο στὸν Παπᾶ!...

ΛΕΛΕΣ. Κοιτᾶτε πιέτες καλέ... κοιτᾶτε κουμπιά... ἐμπροσθὰ θ' ἀνοίξης;... (τὰ παιδιά γελᾶνε ὅλα μαζί με ρυθμό...)

ΠΙΠΗΣ. Κοιτᾶτε, μιά γριούλα με τὸ σάλι της... καλήμέρα γιαγιά...

ΛΕΛΕΣ. "Ενας κοζάκος με τίς μπότες του!... Ἀπὸ τὴ Σιδηρία σὲ φέρανε; Γιατί δὲ μιλάς; τὸν ἀκατάδεχτο μᾶς κάνεις;... Γιατί δὲ μιλάς; Ὅλα τὰ παιδιά τὸνα μετὰ τὸ ἄλλο. «Γιατί δὲ μιλάς;... ἀρχίζου σὲ χαμηλὸ τόνο κι' ὁ τελευταῖος τὸ ξεφωνίζει «γιατί δὲ μιλάς;» Ὁ Τάσος χωρίς ν' ἀπαντᾷ προσπαθεῖ νὰ φύγῃ, μὰ τὰ παιδιά ἔχουν κλείσει τὸν κύκλο γύρω του και ξεφωνίζουν).

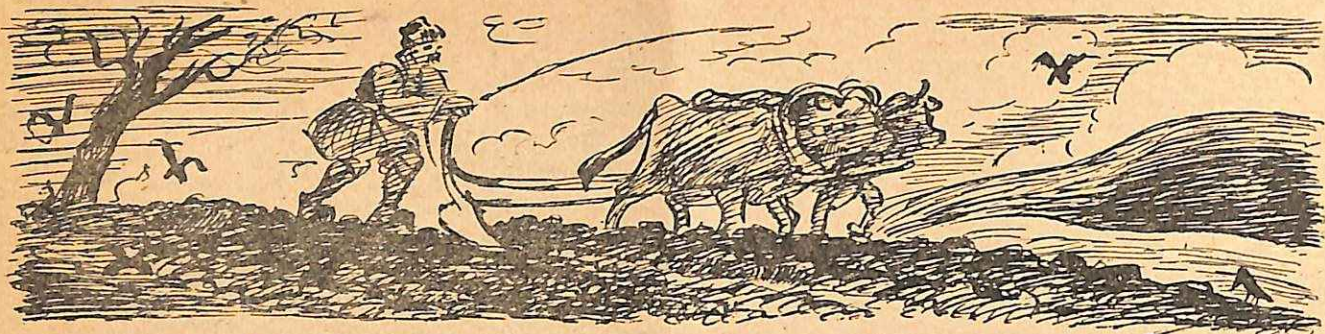
ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ. Τοῦ πήραν τὴ φωνή του οἱ νεράιδες!.. (πάλι τὸ ἓνα μετὰ τ' ἄλλο).

ΠΙΠΗΣ (τραγουδάει). Τραλαλά, Τραλαλά, ἔωτικέες μαζί με τὰ στοιχεῖα θά σοῦ πήραν τὴ φωνή σου...

(Ὁ Τάσος με μιά τελευταία προσπάθεια κατορθώνει νὰ σπᾷς τὸν κλοιὸ και τρέχει ἐξαλλος πρὸς τὴν πόρτα, μὰ κεινὴ τὴν ὥρα μπαίνει ὁ δάσκαλος και πέφτει ὁ ἓνας πάνω στὸν ἄλλο... ὁ Τάσος πέφτει πάλι χάμω... τὰ παιδιά τρέχουν στὰ θρανία τους ἐνῶ γελᾶνε πιυχτὰ).

ΔΑΣΚΑΛΟΣ. "Ε, τί χάθρα εἶναι αὐτὴ... (κοιτάει τὸν Τάσο πού ἔχει σηκωθῇ και στέκεται σάν χαζὸς μπροστά του). Ἐσὺ, ποῖος εἶσαι;...

(Συνέχεια στὴ σελίδα 16)

ΚΑΙΡΟΣ ΣΠΟΡΑΣ

Το απόγευμα εκείνο τὰ δυο παιδιά, αχώριστο φίλοι, ο Γιάννης και ο Νίκος, ήταν πολύ χαρούμενα. "Οχι πώς τον άλλο καιρό ήταν λυπημένα. Βέβαια μέσα σὲ μιὰ ἐποχή πολυβασανισμένη είχαν και αὐτὰ τὸ μερίδιό τους στὶς γενικότερες και μερικότερες θλίψεις. Ἀλλὰ είχαν μάθει τὸ μεγάλο μυστικό, χάρις στοῦ ὁποῦ κατ'ὀρθον να ἀπαλύνουν ἢ καὶ να διαλύουν ὀλότελα τὴν κάθε στενοχώρια τους. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν τοὺς ἔλειπε σχεδὸν ποτὲ ἡ χαρὰ ἀπὸ τὴν καρδιά καὶ τὸ ὀλόδροσο γέλιο ἀπὸ τὸ στόμα.

Σήμερα ὅμως εἶχαν κι ἄλλες ἀφορμὲς νὰ εἶναι χαρούμενα. "Ομορφο ἀπόγευμα τοῦ φθινοπώρου — ἀποφάσισαν νὰ τὸ περάσουν στὴν ἐξοχή. "Ο θεῖος τους ἀπὸ τὸ πρωὶ μὲ τὰ καματερά εἶχε βγεῖ γιὰ νὰ σπείρῃ τὸ χωράφι. Ἐκεῖ λοιπὸν ὕστερα ἀπὸ πορεία μισῆς ὥρας ἔφθασαν ὀλόχαρὰ τὰ δυο παιδιά. "Ο κάμπος ποτισμένος ἀπὸ τὰ φθινοπωρινὰ πρωτοβρόχια εἶχε ἀρχίσει πιά νὰ τνύνεται στὰ ὀλοπράσινα. Λουλουδάκια σὰν πολύχρωμα στολίδια ὠμόρφαιναν τὴν πράσινη στολή τῆς γῆς. Μερικὰ κοπάδια πρόβατα ἔβοσκαν στὸ πλούσιο χορτάρι τῶν λειβαδιῶν καὶ ἀποζημιονόταν γιὰ τὴν ξεραῖλα τοῦ καλοκαιριοῦ. Τὰ ἀραιὰ βελάσματά τους, τὰ κουδουνίσματα, τὰ γαυγίσματα κάπου-κάπου τῶν σκύλων καὶ τὸ γλυκὸ λάλημα τῆς φλογέρας ἀποτελοῦσαν τὴν ἀγροτική μουσική. Πῶς λοιπὸν νὰ μὴ εἶναι χαρούμενα τὰ δυο παιδιά μέσα στὶς φθινοπωρινὲς αὐτὲς ὁμορφίες;

Καὶ νὰ πὺ ἐκεῖ μπροστὰ τους ὁ θεῖος τους μὲ τὰ δυο καματερά του ὄργωνε τὰ χωράφι. Τῶς σπείρει πρῶτα. Εἶχε σκορπίσει μὲ τέχνη τὸ σιτάρι. Καὶ τώρα τὸ ἀλέτρι ρίχνει βόλους ἀφράτο χῶμα καὶ σκεπάζει τὸ σπόρο. Μένουν ὅμως ποὺ καὶ ποὺ σὲ κάτὶ ὄχθους καὶ σὲ ἀνώμαλα μέρη τοῦ χωραφιοῦ σπειριὰ σιτάρι ἀκάλυπτα. Αὐτὰ πιά δὲ θὰ προλάβουν νὰ φυτρώσουν. Εἶναι χαμένα γιὰ τὸ γεωργό. Λογιῶν λογιῶν πουλιά περιτριγυρίζουν στὸ χωράφι καὶ κάθε φορά, ποὺ ὁ γεωργὸς μὲ τὸ ζευγάρι του ξεμακραίνει, πέφτουν λαίμαργα ἀπάνω στοὺς ἀκάλυπτους σπόρους καὶ τοὺς καταπίνουν.

Οἱ δυο φίλοι παρακολουθοῦν μὲ ἐνδιαφέρον τὴ δουλειά. Βοηθοῦν σὲ ὅ,τι μποροῦν. Ἀκολουθοῦν σὰν νὰ κάνουν περίπατο τὶς αὐλακίες καὶ ρίχνουν ἔξω ἀπὸ τὸ χωράφι τὶς ρίζες ἀπὸ τ' ἀγκάθια καὶ τὰ βᾶτα ποὺ καθὼς προχωρεῖ ἐπεταεῖ τὸ ἀλέτρι. Τοὺς κακοφαίνεται μονάχα ποὺ τόσα σπειριὰ εἶναι προωρισμένα γιὰ τὸ στόμα τῶν πουλιῶν.

— Θεῖε, λέει ἀπὸ τὰ παιδιά. Ἀπὸ ὅσα ἐσθ σπέρνεις παίρνουν καὶ τὰ πουλιά τὸ μερίδιό τους.

— Μὰ δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ ἀλλιῶς, ἀπαντᾷ ὁ Νίκος. Θὰ φᾶνε καὶ αὐτὰ κάτὶ. Κι ἔπειτα μὴ ξεχνᾶτε τὴν παραβολὴ τοῦ σπορέα. Δὲ μιλάει ἐκεῖ

γιὰ «τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ» ποὺ καταπίνουν ὅσα σπειριὰ πέσουν στὸ δρόμο καὶ στὸν ἀκαλλιέργητο τόπο;

— Δίκιο ἔχεις, ἀπαντᾷ ὁ Νίκος. Νὰ πὺ ἐμεῖς σήμερα βλέπομε μπροστὰ στὰ μάτια μας τὴν παραβολὴ ποὺ εἶχε διδάξει τότε ὁ Κύριος.

— Ἀληθινὰ, θεῖε, ρωτᾷ ὁ Γιάννης, ὑπάρχει στὸ χωράφι κανένα πετρώδες κομμάτι;

— Ναί, ἐκεῖ στὴν ἄκρη. Λιγοστὸ εἶναι τὸ χῶμα. Ἀπὸ κάτω εἶναι βράχια. Ποτὲ δὲν καρπίζει τὸ σιτάρι. Φυτρώνει, κιτρινίζει καὶ μαραίνεται. Χαμένος πάει ὁ σπόρος. Εὐτυχῶς ποὺ εἶναι μικρὸ τὸ κομμάτι αὐτό. Θὰ τὸ ξεκαθαρίσω ὅμως. Θὰ πετάξω τὰ βράχια γιὰ νὰ γίνῃ καὶ αὐτὸ καλὸ χωράφι σὰν τὸ ἄλλο. Τὸ ἄλλο, δόξα σοι ὁ Θεός, ἔχει καλὰ χῶματα. Κι ὅταν τὸ εὐνοήσει ὁ καιρὸς, δίνει καρπὸ πολὺ. Εἶναι «ἡ γῆ ἡ ἀγαθὴ». Ἔτσι δὲν τὴν λείει τὸ Εὐαγγέλιο;

— Τί κρίμα ὅμως νὰ μὴν εἶναι ὅλο τὸ χωράφι καὶ ὅλα τὰ χωράφια «γῆ ἀγαθὴ»; λέει ὁ Νίκος. Ἔτσι θὰ εἶχε εὐφορία ὁ τόπος καὶ ψωμὶ ὅλος ὁ κόσμος.

— Δίκιο ἔχεις, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ θεῖος. Δὲν λές ὅμως καλύτερα ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι «γῆ ἀγαθὴ» οἱ καρδιὲς ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ὥστε νὰ καρποφορῇ σ' αὐτὲς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, σὲ ἔργα ἀγάπης καὶ καλωσύνης; Ἀν αὐτὸ γινόταν, ἂν οἱ ἀνθρώποι δεχόταν ὀλοπρόθυμα τὰ θεῖα λόγια καὶ ζοῦσαν σύμφωνα μὲ αὐτὰ, τότε οἱ εὐλογίες τοῦ Θεοῦ θὰ ἦταν στὴ γῆ. Ἔσεῖς εἶστε μικροί. Βάλτε ἀπὸ τώρα μιὰ καλὴ σειρά. Μὴν ἀφήστε τὰ ἀγκάθια καὶ τὶς πέτρες τῆς κακίας νὰ ἀχρηστέψουν θὰ καὶ τὶς πέτρες τῆς κακίας νὰ ἀχρηστέψουν τὴν καρδιά σας. Θεσαυρὸς σας πρέπει νὰ εἶναι τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ ἔργα ποὺ θέλει ὁ Θεός. Ἔτσι θὰ ἴδῃ καὶ ἡ Πατρίδα μας μέρες καλύτερες.

Τὰ παιδιά ἐμείναν σκεπτικά. Εἶχε δίκιο ὁ θεῖος των. Ἔπρεπε αὐτοὶ νὰ γίνουν καλοί. Νὰ γίνουν ἀληθινὰ παιδιά τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸ ἄλλως τε μάθαιναν στὸ σχολεῖο καὶ στὸ Κατηχητικὸ τους. Ἀποτραβήχτηκαν μὲ ἀργὰ βήματα πρὸς τὴν ἄκρη τοῦ χωραφιοῦ. Ἐκεῖ ὁ Γιάννης λέει:

— Νίκο, ἂς κάνωμε μιὰ προσευχή. Ἡ προσευχή, τὸ ξέρεις, εἶναι τὸ μυστικὸ τῆς χαρᾶς μας καὶ τῆς ἐπιτυχίας.

«Κύριε — λέει ἀργὰ καὶ σιγανὰ ὁ Νίκος — Κύριε εὐλόγησε τοὺς κόπους τοῦ θελοῦ μας καὶ ὅλων αὐτῶν ποὺ δουλεύουν. Δώσε καρποφορία στὴ γῆ. Καὶ δώσε, Κύριε, ὥστε οἱ καρδιὲς ὅλων μας νὰ γίνουν «γῆ ἀγαθὴ» γιὰ νὰ ἔχουν καρποὺς τὰ καλά ἔργα, ποὺ θέλεις Ἐσὺ».

Καὶ καθὼς ὁ ἥλιος ἔγερνε πρὸς τὴ δύση τὰ δυο παιδιά ἔψαλαν δυνατὰ τὸ γραφικὸ στίχο:

«Βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν». Συνεργασία «Ζωῆς»

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Τώρα πὺ μὲ τὸν ἐρχομὸ τοῦ χειμῶνα ἀρχίζει νὰ περιορίζεται ἡ ἀθλητικὴ δραστὶ τῶν ἀγῶνων στὸν κλασσικὸ ἀθλητισμὸ τοῦ στίβου καὶ οἱ ἀθληταὶ ἀσχολοῦνται περισσότερο μὲ τὴν χειμερινή, ὅπως λέγεται, προπόνησι ποὺ προετοιμάζει τὸ σῶμα γιὰ τοὺς νέους ἀγῶνες, ἡ σκέψι ὅλων τῶν φιλάθλων στρέφεται στὴ μεγαλύτερη ἀθλητικὴ συγκέντρωσι ποὺ γίνεται στὸν κόσμῳ κάθε τέσσερα χρόνια — τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες.

— Τὴ φορὰ μάλιστα αὐτὴ οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες εἶναι ἓνα μεγάλο γεγονός ποὺ συγκεντρώνει πολὺ περισσότερο ἐνδιαφέρον ἀπὸ κάθε προηγούμενη γιὰτὶ ἔξ αἰτίας τοῦ πολέμου ὁ εἰρηνικὸς αὐτὸς συναγωνισμὸς, ποὺ κληροδότησαν οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας στὸν κόσμῳ, δὲν ἔγινε οὔτε τὸ 1940 στὴ Φιλλανδία, οὔτε τὸ 1944 στὴν Ἰαπωνία ὅπως εἶχε προκαθορισθῇ. Οἱ Φιλλανδοὶ μάλιστα εἶχαν κάνει ὅλες τὶς ἀπαραίτητες προετοιμασίες γιὰ τὴν ὄργάνωσι τῆς 12ης Ὀλυμπιάδος στὴν πρωτεύουσά τους — τὸ Ἐλσίνκι, ἀλλὰ λίγους μῆνες ἀκριβῶς πρὶν κηρύχθηκε ὁ πόλεμος. Ἔτσι ἔχουν τώρα 12 χρόνια νὰ γίνουν Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες. Τώρα οἱ Φιλλανδοὶ γιὰ νὰ βοηθήσουν τοὺς Ἀγγλοὺς στὴν προετοιμασία τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων τοῦ Λονδίνου, τοὺς ἔστειλαν ἀρκετὴ ξυλεια ἀπ' αὐτὴ ποὺ θὰ χρησιμοποιοῦσαν γιὰ τὴν δική τους ὄργάνωσι.

— Τέσσερες χιλιάδες, τοὐλάχιστον, πρωταθληταὶ ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμῳ θὰ διεκδικήσουν τὸν προσεχῆ Αὐγουστο στὴν ἀγγλικὴ πρωτεύουσα τὸν τίτλο τοῦ Ὀλυμπιονίκου, γιὰ τὸν ὁποῖον στὴν ἀρχαιότητα οἱ πρόγονοί μας γκρέμιζαν τὰ τεῖχη γιὰ νὰ περάσῃ. Ὅτι ἐκλεκτότερο ἔχει κάθε κράτος στὸν ἀθλητισμὸ του νὰ παρουσιάσῃ θὰ τὸ στείλῃ στὴν Ὀλυμπιάδα τοῦ Λονδίνου. Καί, σημειώστε, πὺς θὰ μετᾶσθουν αὐτὴ τὴ φορὰ στοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες πενήντα κράτη! Αὐτοὶ οἱ ἀριθμοὶ ποὺ ἀναφέρομε, καὶ τοὺς ὁποῖους ἐκοινοποίησε ἐπίσημως ἡ Βρετανικὴ Ὀλυμπιακὴ Ἐπιτροπὴ πρὸ ἡμερῶν, ἀποτελοῦν ρεκόρ συμμετοχῆς ἕως σήμερα. Φαντασθῆτε ὅτι μόνο οἱ Ἠνωμένες Πολιτεῖες θὰ στείλουν στὸ Λονδίνο Ὀλυμπιακὴ ὁμάδα ἀπὸ 400 ἀθλητὲς καὶ ἀθλήτριες. Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ καλὸ θάταν νὰ ἀναφέραμε τὴ συμμετοχὴ ἀθλητῶν στὶς 11 Ὀλυμπιάδες ποὺ ἔγιναν ἕως σήμερα. Λοιπὸν: στοὺς πρώτους Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες, ποὺ ἔγιναν τιμητικὰ στὴν Ἀθήνα τὸ 1896, ἔλαβαν μέρος 484 ἀθληταί, τὸ 1900 στὸ Παρίσι 427, τὸ 1904 στὸ Σὰν Λούις 583, τὸ 1908 στὸ Λονδίνο 2.082, τὸ 1912 στὴ Στοκχόλμη 3.222, τὸ 1920 στὴν Ἀμβέρσα 2.741, τὸ 1924 στὸ Παρίσι 3.385, τὸ 1928 στὸ Ἀμστερνταμ 3.905, τὸ 1932 στὸ Λὸς Ἀντζελες 1.700 καὶ τὸ 1936 στὸ Βερολίνο 3.959 ἀθληταί. Ὅπως βλέπετε λοιπὸν τοῦ χρόνου στὸ Λονδίνο θὰ εἶναι οἱ περισσότεροι.

— Ἡ ὄργάνωσι τῶν ἀγῶνων αὐτῶν ποὺ δὲν εἶναι μόνο γιὰ τὸν ἀθλητισμὸ τοῦ στίβου καὶ τὰ κυριώτερα ἀθλήματα ἀλλὰ γιὰ ὅλα γενικὰ τὰ σπόρ, ἀπαιτεῖ κολλοσιαῖες προσπάθειες. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι ἀπὸ καιρὸ τώρα οἱ Ἀγγλοὶ ἀσχολοῦνται μ' αὐτὴν καὶ ἀκόμα πλαταίνουν τοὺς κεντρικοὺς δρόμους των ποὺ θὰ ὀδηγοῦν πρὸς τὴν Ὀλυμπιακὴν περιοχὴ ὅπου θὰ εἶναι οἱ ἀγωνιστικοὶ χώροι καὶ ἡ διαμονὴ τῶν ἀθλητῶν.

— Χαρακτηριστικὸ εἶναι νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ 1936, οἱ Γερμανοὶ εἶχαν ἐξοδέσει 32 ἑκατομμύρια λίρες, ἀλλὰ ἐκάλυψαν κατόπιν τὰ ἔξοδα των μὲ τὸ παραπάνω ἀπ' τοὺς ἐπισκέπτες ποὺ ἐδέχσαν, φυσικά, γιὰ νὰ μείνουν ἐκεῖ καὶ νὰ παρακολουθήσουν τοὺς ἀγῶνες. Ἔτσι καὶ τώρα οἱ Ἀγγλοὶ ὑπολογίζουν ὅτι μισὸ ἑκατομμύριο τοὐλάχιστον φιλάθλοι ἀπ' ὅλο τὸν κόσμῳ θὰ συγκεντρωθοῦν στὸ Λονδίνο γιὰ τὴν Ὀλυμπιάδα. Ἀν ὁ καθένας ἀπ' αὐτοὺς, ὑπολογίζουν οἱ Ἀγγλοὶ, ἐξοδέσῃ 20 λίρες χάρτινες τὴν ἐβδομάδα, ποὺ εἶναι ἀπαραίτητες γιὰ νὰ ζήσῃ κανεὶς ἐκεῖ, ἢ 60

λίρες γιὰ ὅλο τὸ διάστημα τῆς παραμονῆς του στὸ Λονδίνο, θὰ συγκεντρωθῇ ἓνα τεράστιο ποσὸ ποὺ θὰ ὑπερκαλύψῃ ὅλες τὶς δαπάνες.

— Ἀς δοῦμε τώρα τὶς ἡμερομηνίες ποὺ θὰ γίνουν οἱ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες τῶν διαφόρων σπόρ:

Ἀπὸ τὶς 30 Ἰανουαρίου μέχρι τὶς 8 Φεβρουαρίου 1948 θὰ γίνουν οἱ Ὀλυμπιακοὶ τῶν χειμερινῶν σπόρ (χιονοδρομίες, πατινάξ κλπ.) εἰς τὸ Σαιν Μπρίτζ τῆς Ἑλβετίας. Ἀπὸ 3 μέχρι 6 Ἰουλίου θὰ γίνουν οἱ Ἰστιοπλοϊκοὶ ἀγῶνες τῆς Ὀλυμπιάδος, ἀπὸ 29 Ἰουλίου μέχρι 7 Αὐγούστου τὰ κολυμβητικὰ ἀγωνίσματα καὶ ἡ ὕδατοσφαίρισις, ἀπὸ 30 Ἰουλίου μέχρι 7 Αὐγούστου θὰ γίνουν τὰ ἀγωνίσματα τοῦ ἀθλητικοῦ στίβου, ἀπὸ 30 Ἰουλίου μέχρι 13 Αὐγούστου θὰ γίνουν οἱ ἀγῶνες ξιφασκίας καὶ ποδοσφαίρου. Ἀπὸ τὴν ἴδια ἡμερομηνία μέχρι 5 Αὐγούστου θὰ γίνουν οἱ ἀγῶνες πάλης, ἀπὸ 31 Ἰουλίου μέχρι 5 Αὐγούστου τὸ σύγχρονον πένταθλον καὶ μέχρι 12 τοῦ ἰδίου μηνὸς τὸ χόκεϋ. Ἀπὸ 2—5 Αὐγούστου θὰ γίνουν τὰ ἀγωνίσματα τῆς ἄρσεως βαρῶν καὶ μέχρι 6 τοῦ ἰδίου μηνὸς ἡ σκοποβολή. Ἀπὸ 6—13 Αὐγούστου θὰ γίνουν οἱ ἀγῶνες μπάσκετ-μπῶλ, ἀπὸ 7—13 ἰδίου οἱ ποδηλατικοί, ἀπὸ 9—14 οἱ ἱππευτικοί, ἀπὸ 9—13 οἱ πυγμαχικοὶ καὶ ἀπὸ 11—12 Αὐγούστου, ἔτισης, οἱ κωπηλατικοὶ ἀγῶνες. Τέλος ἀπὸ 9—11 Αὐγούστου θὰ γίνουν τὰ ἀγωνίσματα γυμναστικῆς τὰ ὁποῖα εἶναι καὶ τὰ θεαματικώτερα.

— Ὅποιο κράτος καὶ ἂν ἀναλάβῃ τὴν ὄργάνωσι τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων δὲν ξεχνᾷ τὴν γενετείρά τους τὴν Ἑλλάδα, ποὺ ἐδημιούργησε ἀπ' τὰ παλιὰ τὰ χρόνια στὴν Ὀλυμπία τὸν ὄρασιό αὐτὸ θεσμὸ τοῦ διεθνoῦς συναγωνισμοῦ τῆς ἀλκῆς. Ἔτσι στὴν μεγάλη παρέλασι ὅλων τῶν κρατῶν κατὰ τὴν μεγαλοπρεπῆ ἐναρξὶ τῶν Ὀλυμπιάδων ἡ Ἑλληνικὴ Ὅμας

Κατὰ τοὺς τελευταίους ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες τοῦ 1936 κυριαρχοῦσα φυσιογνωμία ἦταν ὁ νεγρο-ἀμερικανὸς Τζέιμς Οὔενς ὁ ὁποῖος ἀνεδείχθη Ὀλυμπιονίκης εἰς τρία ἀγωνίσματα! Ὡς διάδοχον τοῦ Οὔενς οἱ Ἀμερικανοὶ παρουσιάζουν τώρα τὸν ἐπίσης νέγρον Χάρρυ Ντίλλαρντ. Εἰς τὴν φωτογραφίαν μας ὁ Οὔενς τερματίζει πρῶτος μὲ χαρακτηριστικὴν εὐχέρεια εἰς τὸν προκριματικὸν τοῦ δρόμου 100 μ. κατὰ τὴν πρὸ 12ετίας τελευταίαν Ὀλυμπιάδα.

μπαίνει πάντοτε τιμητικά πρώτη. Για να δείξουν μάλιστα οι οργανωτές τον σεβασμό και την εκτίμησή τους στην κοιτίδα του Ολυμπισμού και του αθλητικού πνεύματος—την πατρίδα μας—επιδιώκουν την οργάνωση μιας Ολυμπιακής λαμπαδηδρομίας από την Ολυμπία, όπου ανάβεται με ειδικούς φακούς από τον ήλιο ή Ολυμπιακή Φλόγα για να μεταφερθεί από χιλιάδες δρομείς στο Ολυμπιακό Στάδιο την ημέρα και την ώρα της έναρξης των αγώνων. Αυτό έγινε στην τελευταία Ολυμπιάδα του Βερολίνου, καταβάλλεται δε προσπάθεια να γίνει και τώρα αν και παρουσιάζει δυσχέρειες ή μεταφορά της φλόγας χωρίς μηχανοκίνητο μέσα από την Γαλλία στην Αγγλία όπου

ΤΟ ΑΡΝΙΟΝ

(Συνέχεια από την σελίδα 13)

ΤΑΣΟΣ (λαχανιασμένος): Να φύγω... να φύγω... (πάει προς την πόρτα).

ΔΑΣΚΑΛΟΣ: Στάσου εκεί... σε ρώτησα ποιός είσαι.

ΠΙΠΗΣ: Είναι ο καινούργιος, Κύριε...

ΔΑΣΚΑΛΟΣ: Άαα ξέρω... και πού πᾶς; κάτσε στη θέση σου.

ΤΑΣΟΣ: Μάαα...

ΔΑΣΚΑΛΟΣ: Κάθισε... Είπα...

ΤΑΣΟΣ: Μάλιστα, Κύριε... (κάθεται στη θέση του).

ΔΑΣΚΑΛΟΣ (χτυπάει το χάρακα στην έδρα: Λοιπόν ήσυχα... Βγάλετε το βιβλίο της φυσικής χωρίς να το ανοίξετε... Τι μάθημα έχουμε σήμερα;

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ: Τὸν «κύων» Κύριε... τὸν Κύων...

ΔΑΣΚΑΛΟΣ: Τὸν «Κύων» λένε... ἀγράμματοι!..

Σήμεραρον θέλω να σᾶς ὁμιλήσω διὰ τὸ «ἀρνίον», προηγουμένως ὅμως θὰ ἤθελον νὰ ἴδω ποῖος ἀπὸ σᾶς γνωρίζει νὰ μοῦ εἰπῇ κάτι δι' αὐτό... τὰ ἰδιαίτερα γνωρίσματα τοῦ ζώου, τὴν χρησιμότητα του κ.τ.λ.

(τὰ παιδιά κοιτάζουν τὸ ἓνα τὸ ἄλλο μὲ ἀμυχανία) Κανείς δὲν γνωρίζει νὰ μοῦ πῇ τίποτε; Θέλω νὰ ἴδω ὡς ποῦ φθάνουν αἱ ἀτομικαὶ σᾶς γνώσεις... Λοιπὸν... τὸ ἀρνίον.

ΛΕΛΕΣ: Ἐγὼ Κύριε (σηκώνει τὸ χέρι του). Εἶναι αὐτὸ ποὺ κάνομε καπαμά, ἢ ἀτζέμι πλάφι μὲ ρύζι! (ἐξανακάθεται στὴ θέση του ἱκανοποιημένος).

ΠΙΠΗΣ: Ἡ αὐτὸ ποὺ κάνομε φρικασὲ μὲ κρεμμυδάκια.

ΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ἡ βλέπω ὅτι αἱ μαγειρικά σᾶς γνώσεις εἶναι περίφημοι, ἀλλὰ δὲν κάνομε μάθημα μαγειρικῆς — ἀλλὰ Φυσικῆς!... Ἐπαναλαμβάνω τί γνωρίζετε διὰ τὸ ζῶον τὸ λεγόμενον ἀρνίον;

ΤΑΣΟΣ (σηκώνεται ὀρθός, τὰ μάτια του λάμπουν): Ἐγὼ ξέρω...

ΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ἄ! μπράβο, καὶ μὲ τὴν εὐκαιρίαν νὰ σὲ ἐγγράψωμιν εἰς τὸν κατάλογον. Πῶς ὀνομάζεσαι;

ΤΑΣΟΣ: Τάσος Μήτρ'... (σὰ νᾶναι μιὰ λέξι).

ΔΑΣΚΑΛΟΣ: Πῶς εἶπες;

ΤΑΣΟΣ: Τάσος Μήτρ'.

ΔΑΣΚΑΛΟΣ: Ἄ... Τάσος Μήτρου... λοιπὸν θὰ γράψωμιν Ἀναστάσιος Μήτρου λέγε μας τώρα τί ξέρεις.

ΤΑΣΟΣ (μὲ πεποίθησι καὶ θάρρος). Μάλιστα, Κύριε. Ξέρω. Τὸ ἀρνίον ἔχει σῶμα λεπτὸ καὶ δυνατό, ἔχει μαλλὶ πυκνὸ καὶ κατσαρὸ, μαῦρο, ἄσπρο ἢ ἀνάκατο. Ἐχει καὶ κέρατα στὸ κεφάλι του... Τὰ πόδια του εἶναι λιγνὰ καὶ μακριούτσικα (τὰ παιδιά τὸν κοιτᾶνε χάσκοντας καὶ ψιθυρίζουν «πῶς τὰ ξέρει καλέ»).

Τὰ χεῖλη του εἶναι λιανὰ γιὰ νὰ τρώῃ εὐκόλα τὸ χορτάρι... Τὸ ἀρνίον τὸ ἀγαπάμε ἐμεῖς στὰ χωριά, γιὰτὶ μᾶς δίνει τὸ γάλα του, ποὺ τὸ πῆζομε καὶ τὸ κάνομε, θούτυρο, τυρί, γιαούρτι. Τὸ κρέας του τὸ τρώμε καὶ τὸ μαλλὶ του τὸ γνέθομε καὶ φτιάνομε τὶς μπατανίες μας...

ΔΑΣΚΑΛΟΣ: Εὖγε, Τάσο... μᾶς περιέγραψες ἀριστὰ τὸ ζῶον. Ὡς πρῶτον θαμὸν λαμβάνεις «ἀριστὰ» εἰς τὸν κατάλογον... (ὁ Τάσος λάμπει ἀπὸ χαρά).

παρεμβάλλεται ἡ θάλασσα τῆς Μάγχης. Πάντως οἱ Ὀλυμπιακὲς ἐπιτροπὲς τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἰταλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἑλβετίας ἐδήλωσαν τὴ συνεργασίαν τους γιὰ τὸ σκοπὸ τῆς μεταφοράς τοῦ Ὀλυμπιακοῦ Φωτὸς μέσα ἀπ' τὶς χώρες τους. Ἄν αὐτὴ ἡ συμβολικὴ λαμπαδηδρομία πραγματοποιηθῇ, εἰδικὰ ἐξοικημένοι κολυμβηταὶ θὰ μεταφέρουν τὶς δᾶδες μέσα ἀπ' τὴν θάλασσα τῆς Μάγχης καὶ ἀσφαλῶς τὸ θέαμα θὰ εἶναι ὠραϊότατο.

Ἄς εὐχηθοῦμε λοιπὸν ὅλοι νὰ σημειώσῃ ἐπιτυχία ἡ εἰρηνικὴ αὐτὴ συγκέντρωσις τῶν ἐκλεκτῶν νεολαίων ὅλου τοῦ κόσμου.

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗΣ

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ: Μὰ πῶς τῶξερε, Κύριε, ἀμελέτητο μάθημα;

ΔΑΣΚΑΛΟΣ (μὲ αὐστηρότητα): Ἀκοῦστε σείς. Ὅταν ἦλθον ἀντελήφθην ὅτι περιγελοῦσατε τὸν νέον σας συμμαθητὴν... Τώρα βλέπετε πόσον ἄδικον εἴχατε. Ὁ Τάσος μίαν ἡμέραν θὰ γίνῃ σπουδαῖος ἀνθρώπος, διότι ἔδειξε ὅτι γνωρίζει νὰ παρατηρῇ καὶ ὅτι θέλει νὰ μαθάνῃ. Λοιπὸν Τάσο πιστεύω νὰ μὴ διαψεύσῃ τὰς προσδοκίας μου... θὰ σπουδάσῃ καὶ θὰ γίνῃς ἓνας χρήσιμος πολίτης καὶ καλὸς πατριώτης...

ΤΑΣΟΣ: Μάλιστα, Κύριε!...

ΛΕΛΕΣ: Δὲν θὰ τὸν ξαναπειράξωμε, Κύριε, σᾶς δίνωμε τὸ λόγο μας. Μὰ πῆς μας—πῶς ἤξερες ἀμάθητο μάθημα;

ΤΑΣΟΣ: Δὲν ἦταν δύσκολο... Ἐκανα τὴ ζωγραφιά τοῦ Κίτσου μου!

ΑΥΛΙΑ

ΕΠΙΛΟΓΟΣ. Ὑστερα ἀπὸ 30 χρόνια. Ὅταν σηκώνεται ἡ αὐλαία ἡ σκηνὴ παρουσιάζει ἓνα τμήμα ἀπὸ τὴ Μεγάλῃ Αἰθούσῃ τῶν Τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἀθηνῶν. Γύρω γύρω μαῦρα παραπετάσματα δίνουν τὴν ἐντύπωσιν τοῦ κενοῦ. Στὴ σκηνὴ δὲν θὰ εἶναι παρὰ μιὰ ψηλὴ ἔδρα. Ἐκεῖ στέκεται ὁ νέος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, τὴν στιγμὴ ποὺ ἐκφωνεῖ τὸν ἐναρκτήριο λόγον του. Φορεῖ ἐπίσημο ἐνδυμα, ἓνα παράσημο λάμπει στὸ στήθος του. Εἶναι ἓνας ψηλὸς καλοκαμωμένος ἀντράς 40 χρονῶν. Ὁ καθηγητὴς τῆς Νομικῆς Σχολῆς, Ἀναστάσιος Δημητρίου, ὁ γνωστός μας Τάσος.

ΤΑΣΟΣ (μὲ συγκινημένη ἀλλὰ δυνατὴ φωνή): Ἀξιότιμε Κύριε Πρύτανη... Ἀξιότιμοι Κύριοι Συνάδελφοι.

Ἀνερχόμενος εἰς τὸ βῆμα τοῦτο μετὰ θαυμάτης συγκινήσεως ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὴν Νομικὴν Σχολὴν ἣτις μὲ ἐδέχθη εἰς τοὺς κόλπους της καὶ εἰς τὴν Σεβαστὴν Σύγκλητον ἣτις μὲ προήγαγεν εἰς τὴν θαυμίδα ταύτην τῆς ἀκαδημαϊκῆς σταδιοδρομίας... (ἡ φωνὴ του σκεπάζεται ἀπὸ παρατεταμένη χειροκροτήματα ποὺ ἀκούονται ἀπὸ τὰ παρασκήνια, ἐνῶ ἡ σκηνὴ κλείνει γρήγορα).

ΛΙΛΑ ΚΑΡΑΚΑΛΟΥ - ΚΑΡΑΝΙΚΟΛΑ

Γ. ΠΑΛΑΜΑ

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ

Μ' ἀρέσει τὸ φθινόπωρον ποὺ ἀλλάζει 'ς τὴν ἀράδα θωριές ἢ φύσις κ' ἡ ψυχὴ καὶ μούσους μὲ γληγοράδα, Ποὺ πρὶν χορτάσης σύννεφα, κακὸ κι' ἀνεμοζάλῃ, Πάλι γελᾷ ὁ οὐρανός, ὁ ἥλιος, τ' ἀκρογιάλι, Ποὺ τώρα ἱσκιο λαχταρᾷ, περίπατο κι' ἀέρι, Καὶ τώρα ζέστη σὲ γωνιά μ' ἓνα βιβλίον 'ς τὸ χέρι. Χειμῶνας καὶ καλοκαιριά τ' ἀταίριαστο ζευγάρι, Γεννήσαν τὸ φθινόπωρον, μονάκριβο καμάρι Τὸ γέλιο ἔχει τῆς μάννας του, τοῦ γέρου του τὰ φρύ-

(θια,

Κ' οἱ δυὸ τὸ θρέφουν μὲ φιλία καὶ χάδια καὶ στολίδια.

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

ΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Τώρα ἐλάτε νὰ ξεχάσωμε πῶς εἴμαστε παιδιά καὶ νὰ γίνωμε ὅλοι σοφολοί... μπαμπάδες, μὲ φροντίδες καὶ πολλὰς δουλειάς. Πάρτε λοιπὸν τὸ κατάλληλον ὕψος γιὰ νὰ μὴ γίνωμε καὶ... γελοῖοι στὸ τέλος. Σύμφωνοι; Ἐμπρός λοιπὸν.

Καθόμαστε ὅλοι γύρω καὶ στὴ μέση ἔχομε τὸν ἀγαπημένο μας ἀρχηγὸ τοῦ παιγνιδίου.

Παίρνει ὁ καθένας ἀπὸ ἓνα ἐπάγγελμα. Ἄς ποῦμε μερικά: γιατρός, φαρμακοποιός, σκουπιδιάρης, σωφὴρ, ζωγράφος, μανάβης, μπακάλης, μαραγκός, χτίστης, ψάλτης, δημοσιογράφος κλπ.

Προσέξτε τώρα μὴ ξεχάσετε τὸ ἐπάγγελμά σας καὶ μὲ τί πράγματα ἀσχολεῖσθε. Ὁ ἀρχηγὸς ἀρχίζει μιὰ ἱστορίαν καὶ, συνεχίζοντάς τὴν, ἀπευθύνεται καθετὸς τοῖς παικταῖς, δείχνοντας ἓναν καθετὸς μὲ τὸ χέρι του. Τότε ὁ παίκτης ἐκεῖνος πρέπει νὰ συμπληρώσῃ τὴ φράσιν ἢ τὴ σκέψιν τοῦ ἀρχηγοῦ μὲ ἓνα ἐργαλεῖον ἢ ἀντικείμενον τοῦ ἐπαγγέλματός του, καὶ ὁ ἀρχηγὸς συνεχίζει κατόπιν μὲ τὸν ἴδιον τρόπο μὲ ἄλλους παίκτης. Ἐτσι φτιάχνεται μιὰ ἀστείαν ἱστορίαν, στὴν ὁποία ὅλοι θάξουν... τὴν οὐρά τους.

Καὶ τώρα ἐλάτε ν' ἀρχίσωμε τὸ παιγνίδι.

Λέει π.χ. ὁ ἀρχηγός: Χθὲς τὸ βράδυ πήγαίνα στὸ Φάληρον. Καθὼς κατέβαινα, κάνω ἔτσι στὴν τσέπη μου καὶ βλέπω (ἀπευθύνεται στὸν δημοσιογράφον), ποῦ ἀπαντᾷ: «πιεστήριον». Βλέπω λοιπὸν ἓνα μικρὸν πιεστήριον. Ἐπειδὴ ἦταν πολὺ θερμὸ, τὸ φορτῶνω σὲ ἓνα (ἀπευθύνεται στὸν ζωγράφον, ποὺ ἀπαντᾷ «πινέλον»). Τὸ φορτῶνω σὲ ἓνα πινέλο, βάζω μαζὺ καὶ λίγον (ἀπευθύνεται στὸν μπακάλη, ποὺ ἀπαντᾷ «πιπέρι»). Βάζω λοιπὸν λίγον πιπέρι καὶ ἀρχίζω νὰ τρέχω γιὰ νὰ φθάσω πρὸς γρήγορα. Ντοῦκ ὅμως χτυπάω σ' ἓνα (ἀπευθύνεται στὸν γιατρὸν ποὺ ἀπαντᾷ «θερμόμετρο»). Χτυπάω σὲ ἓνα θερμόμετρο καὶ βλέπω νὰ πέφτουν ἀράδα (ἀπευθύνεται στὸν σκουπιδιάρη ποὺ ἀπαντᾷ «γκαζοντενεκέδες»). Ἀπὸ μακριὰ ἀκούονται (ἀπευθύνεται στὸν ψάλτη) ποὺ ἀπαντᾷ «κύριε ἐλέησον» κλπ.

Βλέπετε λοιπὸν πῶς μὲ λίγη ἐξυπνάδα καὶ πρὸς πολλὴ κουταμάρα μπορεῖ νὰ γίνῃ μιὰ εὐθυμὴ ἱστοριοῦλα. Ἀλλὰ προσοχὴ εἴπαμε, μὴ χάσουμε τὸ σοβαρὸ ὕψος μας, γιὰτὶ εἴμαστε πιά... μεγάλοι κύριοι.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΕΖΟΥΣ

Σὲ κάθε τεῦχος θὰ δημοσιεύωμε ὁδηγίας γιὰ τοὺς πεζοὺς, τὶς ὁποῖες εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ γράψῃ γιὰ τὸ Περιοδικὸν μας ὁ Ὑποδιευθυντὴς τῆς Τροχαίας κ. Α. Οικονομάκος.

1) Ὅταν πρόκειται νὰ περάσετε ἀπέναντι, διασχίζετε τὸν δρόμον καθέτως χρησιμοποιώντας τὰς διαβάσεις τῶν πεζῶν. Περνάτε μὲ προσοχὴν, ἀλλὰ μάλλον γρήγορα.

2) Βαδίζετε πάντοτε ἐπάνω εἰς τὰ πεζοδρόμια. Οἱ δρόμοι εἶναι μόνον διὰ τὰ ὀχήματα.

ΛΥΣΙΣ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

(Προηγούμενου φυλλαδίου):

Ἀριθ. 8. Ἀρχικὰ ὀριζοντίων: «ΣΑΡΑΝΤΑΠΗΧΟΝ». Ὀριζοντίως: 1) Σελίνι — Ἀσπασία. 3) Ραγοῦ — Ἀρματωλοί. 5) Ναυσικά — Τυνησία. 7) Αἰτῆσις — Πράκτωρ. 9) Ἡράκλειον — Χαμάμ. 11) Ὀκαρίνα — Νίσυρος.

Καθέτως: 1) Σῦρον — Ἀψητο. 3) Λόγου — Τρανά. 5) Ἰού(ν)λιος — Λέϊ. 7) Ἰλαρά — Σπίζα. 9) Ἀχμέτ — Πόνον. 11) Πάτ — Νεάρχος. 13) Σέλας — Τίμορ. 15) Ἀδίκαι — Ρώμης.

ΛΥΣΙΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΥ

(Προηγούμενου φυλλαδίου)

«Δις ἀμαρτάνειν οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ».

1) Τύφος, 2) Σούνιον, 3) Δανία, 4) Κέρμα, 5) Γάδος.

ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ

—Γιατί Τάκη ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας ὀνομάσθηκε πρωτόκλητος;

—Γιατὶ τὸ ὄνομά του λήγει εἰς ας.

—Γιάννη, λέει ὁ κύριος στὸν ὑπρέτη του. Σοῦ δίνω ἓνα χιλιάριον γιὰ πατάτες καὶ ἓνα χιλιάριον γιὰ σταφύλια.

Σὲ λίγο γυρᾷ ὁ ὑπρέτης:

—Κύριε, ποῖο χιλιάριον εἶναι γιὰ σταφύλια καὶ ποῖο γιὰ πατάτες;

Ἀπ' ἔξω ἀπὸ ἓνα σπῖτι ὅπου γίνεται γάμος:

—Ξέρεις μικρὲς ποῖος παντρεύεται ἐδῶ;

—Μάλιστα... Ὁ γαμπρός!

ΑΠΟΣΑΦΗΝΙΣΙΣ

Πρὸς ἄρσιν παρεξηγήσεως σημειώνωμε ὅτι τὸ τραγοῦδι τοῦ τεύχους μας μὴδὸς Ὀκτωβρίου 1947 ποτε ἢ Ἑλλάδα δὲν πεθαίνει τοῦ συνεργάτου μας κ. Ε. Ἀστεριάδη δὲν ἔχει σχέσηιν μὲ τὸ ἐμβληματικὸν τοῦ κ. Ρηγίδη. Γιὰ μιὰ καινούργιαν Ἑλλάδα ποὺ ἐκπέμπεται κάθε βράδυ ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸν τὴν ὥραν τῆς Β. Ἑλλάδος.

Ὡς διεπιστώθη ἤδη καὶ ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας μας καὶ ἡ μουσικὴ καὶ τὰ λόγια εἶναι τελείως διαφορετικά.

Με ζωηρόν ενδιαφέρον παρακολουθούμε την πρόοδο, πού εσημείωσαν εις όλην την Ελλάδα οί Έρυθροσταυρίται και ιδιαιτέρως τό πνεύμα κατανοήσεως πού δεικνύουν γιά τούς σκοπούς του Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού Νεότητος. Αί 3.000 ομάδες Ε.Ε.Σ.Ν., πού συνεκροτήθησαν τόν περασμένο χρόνο, μέ τās 100.000 μέλη των, εφρόντισαν διά την καθαριότητα του σχολικού χώρου, έλαβον μέρος εις αναδασώσεις, εφύτευσαν 83.033 δένδρα, εκαλλιεργησαν σχολικούς κήπους, προσέφερον διαφόρους υπηρεσίας εις την κοινότητα και τό σχολείον, καθήρτισαν σχολικά φαρμακεία, ησκήθησαν εις τās πρώτας βοηθείας, εδιδάχθησαν τούς κανόνες διά τούς λουομένους και πώς νά παρέχουν βοήθειαν εις πνιγμένους, ώργάνωσαν διαλέξεις υγιεινής και εκδρομάς, παρέσχον βοήθειαν εις άπόρους, έπεσκέφθησαν άρρώστους εις Νοσοκομεία μη μεταδοτικών νόσων, έτοιμάσαν παιγνίδια διά πτωχά παιδιά και όρφανοτροφεία, απέστειλαν Δευκώματα, επιστολάς, κοῦκλες με ένθικας ένδυμασίας διά τās ομάδας Ε.Σ.Ν. των σχολείων του έξωτερικού, ξηρούς καρπούς και ίκανόν άριθμόν ευχαριστηρίων επιστολών και φωτογραφιών πρὸς τούς Αμερικανικόν και Καναδικόν Έρυθρόν Σταυρόν Νεότητος διά τὰ πολύτιμα δώρα πού είχαν στείλει εις τούς Έλληνόπαιδας.

Διά την λαμπράν αυτήν δοῶσιν ή έν Γενεύη Ένωσις των Έρυθρών Σταυρών γράφει εις την από 19/6/47 επιστολήν της «ή μέχρι σήμερα συντελεσθεῖσα εργασία άποδεικνύει μεγάλον ένθουσιασμόν και άξίζει θερμά συγχαρητήρια».

Μία άλλη τιμητική αναγνώρισις διά τό μέχρι σήμερα έργον του Ε.Ε.Σ.Ν. είναι και ή επιστολή της ίδιας Ένώσεως πρὸς τόν Έλληνα Υπουργόν της Παιδείας, διά της οποίας διαβιβάζει την απόφασιν της Συμβουλευτικής Επιτροπής Ε.Σ.Ν. της Ένώσεως των Έρυθρών Σταυρών, εις την όποιαν εκφράζεται «ή ζωηρά εκτίμησις και ένγνωμοσύνη και πρὸς τούς Έλληνες Εκπαιδευτικούς, οί όποιοι διά της κατανοήσεως, της καλής θελήσεως και της πρωτοβουλίας, συνέβαλον μεγάλως εις την επιτυχίαν και επέκτασιν του Έρυθρού Σταυρού Νεότητος.»

Ο Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός Νεότητος με άπόλυτον ίκανοποίησιν διά τὰ αποτελέσματα αυτά ευχαριστεί και συγχαίρει τούς φίλους Εκπαιδευτικούς και Έρυθροσταυρίτας διά την άξίειταινον αυτήν δοῶσιν και έλπίζει, ότι θά συνεχισθῇ αυτή με έντασιν και ζήλον και κατά τό νέον σχολικόν έτος διά τό καλόν και την ευημερίαν της Πατρίδος μας εις την δύσκολον αυτήν περίοδον της ένθικης μας ζωής.

Νοέμβριος 1947

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΕΞΟΧΑΙ

Ο Αμερικανικός Έρυθρός Σταυρός Νεότητος μάς έστειλε την άκόλουθον ευχαριστήριον επιστολήν έξ άφορμής της άποστολής εις τούς Αμερικανούς Έρυθροσταυρίτας δώρου των Έλλήνων συναδέλφων των από σταφίδα και ξηρούς καρπούς.

Αξιότιμε Κε Πρόεδρε,

Εκ μέρους του γενικού διευθυντού κ. Ε. Α. Ρίτσαρντς και όλων των μελών του Αμερικανικού Έρυθρού Σταυρού Νεότητος επιθυμούμεν νά σας ευχαριστήσωμεν διά τὰ 1200 δέματα με σταφίδες και άλλα είδη ξηρών καρπών τὰ όποία ο Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός Νεότητος μάς έστειλε τελευταίως.

Δέν βρίσκομε λόγια νά σας εκφράσωμε την εκτίμησί μας γιά τό τόσο γενναίον δώρο σας, ιδίως αυτήν την εποχήν πού ξέρομε πόσο δύσκολη είναι ή ζωή στη χώρα σας και πόσα προβλήματα έχετε νά αντιμετώπισετε. Σας βεβαιούμε ότι ή χειρονομία σας αυτή θά εκτιμηθῇ θεόντως από όλα τὰ μέλη.

Τὰ άποσταλέντα είδη σκοπεύομεν νά διανεώσωμεν, τώρα με τό άνοιγμα των σχολείων, εις τὰ σχολεία εκείνα τὰ όποία διδάσκονται οικοκυρικά και τὰ όποία δεικνύουν ένδιαφέρον διά την συντήρησιν του Ταμείου Βοηθείας Παιδιών εις τās κατεστραμμένας από τόν πόλεμον χώρας.

Και πάλιν σας ευχαριστούμεν διά τό πλούσιον και φιλικόν αυτό δώρον.

Μετά τιμής
(Mrs) Alice Ingersoll Thornton

Υποδιευθύντρια

Αμερικανικού Έρ. Στ. Νεότητος

Ο Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός Νεότητος διέπλωσε με πολλήν του ίκανοποίησιν τὰ λαμπρά άποτελέσματα, πού εσημείωσαν αί έφετειναι παιδικαι κατασκηνώσεις εις την περιφέρειαν των Αθηνών και Πειραιώς. Πολλάς από αυτές έπεσκέφθησαν μέλη της Διοικήσεώς του και Διευθύνσεως και άντελήφθησαν την πολύτιμον συμβολήν του εκπαιδευτικού κόσμου εις την επιτυχίαν αυτήν.

Οί διδάσκαλοι και καθηγηται οί όποιοι με στοργήν και ένδιαφέρον ειργάσθησαν εις αυτές, είναι άξιοι παντός επαινού και άσφαλώς ή πανηγυρική αναγνώρισις του έργου των από τούς γονείς των παιδιών και όλους οί όποιοι ένδιαφέρονται πραγματικάς διά τό παιδί, θά είναι ή καλλίτερα άμοιβή των κόπων των.

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΜΕΛΩΝ

Παρακαλούνται οί κ. κ. Διευθυνται όπως στείλουν εις τὰ Γραφεία μας τό ταχύτερον κατάλογον των ήδη έγγεγραμμένων από τό παρελθόν έτος μελών και δελτία συμπληρωμένα διά τὰ κατά τό τρέχον έτος έγγραφόμενα νέα μέλη.

ΔΩΡΕΑΙ

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Ο Αυστραλιανός Έρυθρός Σταυρός Νεότητος της Βικτωρίας μάς απέστειλε 170 κιβώτια με ιματισμόν, τρόφιμα και μαλλί. Ο μεν ιματισμός και τὰ τρόφιμα θά διανεμηθούν εις τούς άπόρους Έρυθροσταυρίτας μαθητάς των Σχολείων των περισσότερων κατεστραμμένων περιοχών, τό δέ μαλλί θά άποσταλῇ εις πλεκτά τὰ όποία πλέκουν αί Έρυθροσταυρίτισσες Αθηνών-Πειραιώς.

Ο Αυστραλιανός Ε.Σ.Ν. του Κουίνσλαντ μάς έστειλε 12 κιβώτια με φάρμακα τὰ όποία άπεστάλησαν εις διάφορα Σχολεία πρὸς πλουτισμόν των σχολικών των φαρμακείων.

ΒΕΛΓΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Τὰ παιδιά του Βελγίου άπαντώντα εις εκκλησίαν του Βελγικού Έρυθρού Σταυρού Νεότητος απέστειλαν κατά τό παρελθόν έθρος 602 κιβώτια εκ των οποίων 43 κιβ. με ιματισμόν, 510 κιβ. με τρόφιμα και δυναμωτικά φάρμακα και 49 με φαρμακευτικά είδη και σχολικόν ύλικόν.

Ταῦτα άπεστάλησαν διά των διαφόρων Τμημάτων ίνα διατεθούν εις τὰ παιδιά της Δωδεκανήσου, Μακεδονίας, Θεσσαλίας, Στερεάς Ελλάδος και Ηπείρου.

Παρακαλούμεν τούς παραλήπτας όλων των άνωτέρω ειδών, όπως μάς άποστείλουν άποδείξεις παραλαβής, γενικάς ευχαριστηρίους επιστολάς δι' εκάστον είδος διαβίβασιν εις τούς ευγενείς δωρητάς καθώς και φωτογραφίας. Επίσης χρήσιμον είναι νά άποστέλλωνται εκθέσεις σχετικαί με την πραγματικήν κατάστασιν και τās ανάγκας των παιδιών, εκ των οποίων νά κατατοπίζωνται επαρκώς όλοι εκείνοι οί όποιοι θέλουν και μπορούν νά βοηθήσουν.

Συνεργεία Ραπτικής. Όπως αναφέρομε και εις άλλην σελίδα ο Καναδικός Έρυθρός Σταυρός Νεότητος μάς έστειλε και 9 κιβώτια με 76 τόπια ύφασμα.

Διά τό ράψιμο του ύφασματος αυτού θά καταρτισθουν συνεργεία από Έρυθροσταυρίτισσες μαθήτριες των Γυμνασίων Θηλέων Αθηνών-Πειραιώς εις τὰ Γραφεία μας υπό την επίβλεψιν καθηγητριών και διδασκαλισσών. Τὰ φορέματα πού θά έτοιμασθούν θά σταλούν εις τὰ άπορα μέλη Ε.Σ.Ν. της Θράκης. Τὰ συνεργεία θά λειτουργούν τās άπογευματινάς ώρας. Όσες Έρυθροσταυρίτισσες έχουν γνώσεις ραπτικής και διαθέτουν λίγας ώρας παρακαλούμεν νά τό δηλώσουν διά των υπευθύνων των Σχολείων των ή διά των κ. κ. Επιθεωρητών, μελών της Τοπικής Επιτροπής Ε.Σ.Ν., εις τὰ Γραφεία μας.

ΕΙΣ ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΙΝ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ Ε.Σ.Ν.

Τὰ κάτωθι σχολεία: Α' Δημοτικόν Σχολείον Παλαιάς Πεντέλης, Δημοτικόν Σχολείον Πηγαδιών Ιωαννίνων, Δημοτικόν Σχολείον Πατισιέρου Μονοφατισίου Ηρακλείου-Κρήτης, 20όν Δημοτικόν Σχολείον Ανω Τούμπας Θεσσαλονίκης, Α' Γυμνάσιον Αρρένων Θεσσαλονίκης, 12ον Δημοτικόν Σχολείον Πατρών, Δημοτικόν Σχολείον Πλατέος Λήμνου, 3ον Δημοτικόν Σχολείον Κυπαρισσίας, 5ον Δημοτικόν Σχολείον Πατρών, μάς απέστειλαν χαμομήλι, ξηρούς καρπούς, σταφίδα, λουκούμια, παιγνίδια, εργόχειρα κλπ. είδη πρὸς άποστολήν εις τούς Έρυθρούς Σταυρούς Νεότητος του έξωτερικού ως ευχαριστήρια διά τὰ ύπ' αυτών άποσταλέντα δώρα.

Παροχή Υπηρεσίας Ο μ α δ ω ν Ε.Σ.Ν. Έρυθροσταυρίται μαθηταί του 25ου Δημοτ. Σχολείου, 21ου Δημ. Σχολείου και Γ' Δημοτικού Σχολείου Παγκρατίου Αθηνών προσέφερον έθελοντικώς υπηρεσίας εις τὰ Γραφεία μας κατά την συσκευασίαν των

δεμάτων σταφίδος κλπ. ξηρών καρπών διά τόν Αμερικανικόν Έρυθρόν Σταυρόν Νεότητος ως και δεμάτων του Περιδικού πρὸς άποστολήν εις τὰ σχολεία. Ιδιαιτέρως ή ύπηρεσία συσκευασίας του περιδικού είναι πολύ επιθυμητή, διότι βοηθεῖ εις την ταχύτεραν άποστολήν του περιδικού εις τās εκτός των Αθηνών ομάδας Ε.Σ.Ν.

Επισκέψεις.—Ο Έρυθρός Σταυρός Νεότητος επίθυμεία του νά έλθῃ εις επαφήν με τās ομάδας και τούς υπευθύνους αυτών εκπαιδευτικούς καθιέρωσε επισκέψεις μελών της Έφορείας και της Δ)σεως του Ε.Ε.Σ.Ν. εις τās γύρω των Αθηνών Κωμόπολεις και χωρία, τās όποιās θά προσπαθήσῃ κατά τό δυνατόν νά συνεχίσῃ και κατά τό νέον σχολικόν έτος.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Εις την διάσκεψιν της Στοκχόλμης των Έρυθρών Σταυρών Νεότητος μεταξύ άλλων υπεβλήθη πρότασις νά προκηρυχθῇ διαγωνισμός μεταξύ των ομάδων του Έρυθρού Σταυρού Νεότητος διά την συλλογήν από την ένθικην φιλολογίαν εκάστης χώρας των σκέψεων συγγραφέων και επιστημόνων σχετικώς με άνθρωπιστικά αίσθήματα και τό πνεύμα διεθνούς φιλίας. Απ' αυτές θά διαλεχθούν ή καλλίτερες γιά ν' αποτελέσουν μία παγκόσμιο άνθολογία.

Εκ παραδρομής δέν άνεφέρθη εις τό προηγούμενο τεύχος ότι οί μαθηταί Έρυθροσταυρίται Πειραιώς προσέφεραν εις τούς άποχωρούντας έξ Ελλάδος άντιπροσώπους του Αμερικανικού Έρυθρού Σταυρού δωράτοισιν Λεύκωμα και άργυρά άντικείμενα Έλληνικής τέχνης.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΩΝ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ

Με μεγάλη ίκανοποίησι παρακολουθούμε τās προόδους πού εσημείωσαν σ' όλην την Ελλάδα οί έρυθροσταυρίται και ιδιαιτέρα τό πνεύμα κατανοήσεως πού δείχνουν γιά τούς σκοπούς πού έβαλεν ως βάσις τις προσπάθειές του ο Έρυθρός Σταυρός της Νεότητος.

Από τό σωρό των γραμμάτων και εκθέσεων πού έλάβαμε θά δώσωμε παρακάτω μερικές πληροφορίες γιά την ικανοποιητική δράσι των έρυθροσταυριτών: Οί Έρυθροσταυρίται του Δημοτικού Σχολείου Κατοχής (Μεσολογγίου) υπό την επίβλεψιν του Διευθυντού των κ. Χρ. Πανῶ εκάθαρσαν τό προαύλιο του σχολείου των, έδημιούργησαν σχολικόν κήπον, εφύτευσαν 100 και πλέον εύκάλυπτα και πεύκα και έστρωσαν με πέτρες τόν δρόμον του σχολείου των πού ήταν αδιάβατος από τις βροχές.

Οί Έρυθροσταυρίται του Δημοτικού Σχολείου Αλεξανδρουπόλεως εργάσθησαν ιδιαιτέρως διά νά εξαλειφθῇ έντελώς ή ψώρα από τὰ παιδιά της πόλεως των, έβοήθησαν άπόρους συμπαθής και έφιλοξένησαν εις τὰ σπίτια των πρόσφυγας πολεμοπαθείς.

Οί Έρυθροσταυρίτισσες του γυμνασίου θηλέων Έδέσσης μ' επικεφαλής τόν υπεύθυνον καθηγητήν των έπεσκέφθησαν τό Δημοτικόν Νοσοκομείον, τό Στρατιωτικόν και τās φυλακάς και μοίρασαν εις τούς νοσηλευμένους και τούς φυλακισμένους αγάρα και γλυκίσματα, πού είχαν έτοιμάσει οί ίδιες στα σπίτια των.

Οί Έρυθροσταυρίται του Δημοτικού Σχολείου Σητείας (Κρήτης) έδημιούργησαν φυτώριον δασικών δενδρυλλίων από 10000 δενδρυλλία δι' αναδασώσεις.

Οί Έρυθροσταυρίται του Δημοτικού Σχολείου Αηδονίου (Ανδρου) διώρθησαν ένα δρόμον του χωριού των, πολύ περαστικόν, πού ήταν τελείως αδιάβατος από τις βροχές κουβαλώντας οί ίδιοι πέτρες και άμμον.

Οί Έρυθροσταυρίται του Δημοτικού Σχολείου Φιλοθέης εκτός άλλων εφρόντισαν νά μοιράσουν πα-

πούτσια, φορέματα και μεταχειρισμένα και μη βιβλία σε άπορους συμμαθητές των.

Οι Έρυθροσταυρίται του Δημοτικού Σχολείου Διρρέματος βοηθούν τους αδυνάτους εις τα διάφορα μαθήματα συμμαθητές των, έμοίρασαν τετράδια και μολυβδοκόνδυλα στους άπορους και εφρόντισαν για την καθαριότητα του σχολείου των και του χωριού των.

Οι Έρυθροσταυρίται του Δημ. Σχολείου Φυλής, ανέλαβαν την καθαριότητα του σχολείου των και των δρόμων του χωριού των και παρέχουν κάθε βοήθεια σε άπορους και όρφανους συμμαθητές των.

Οι Έρυθροσταυρίται του Γυμνασίου Ίθάκης ανέλαβαν την καταπολέμηση της ψώρας που κατατυραννούσε τα παιδιά των Δημοτικών Ιδιών Σχολείων και έδωσαν δύο παραστάσεις με τα έθνικά έργα «Νικηφόρος Φωκάς» και το «Κρυφό σχολείο» για να ένισχύσουν τα άπορα και όρφανά παιδιά.

Οι Έρυθροσταυρίται του Δημοτικού Σχολείου Άγίου Ιωάννου Μυλοποτάμου (Κρήτης) ανέλαβαν τον καθαρισμό των δρόμων του χωριού των, απέξηραναν τα στάσιμα νερά και έξοήθησαν τις οικογένειες των μαχόμενων διά προσωπικής εργασίας εις τα κτήματά των.

Οι Έρυθροσταυρίται του Γυμνασίου Θηλέων Αιγίου εργάζονται με ένθουσιασμό, για την καθαριότητα, την υγιεινή και την κοινωνική αλληλεγγύη. Από συνδρομές των μελών και έορτάς συνεκέντρωσαν 250.000 δρ. και τις διέθεσαν για την ένίσχυση των άπορων συμμαθητριών των και για την αγορά γραφικής ύλης για τους άπορους μαθητές των σχολείων της πόλεως των.

Οι Έρυθροσταυρίται του Δημοτικού Σχολείου Σκουρβούλων διαχέτευσαν τα στάσιμα νερά της βρύσης του χωριού των, καθάρισαν τις δεξαμενές του νερού, επιδιώρθωσαν τους κεντρικούς δρόμους και την πλατεία του χωριού των και αγόρασαν τετράδια και μολύβια για τους άπορους συμμαθητές των.

Οι Έρυθροσταυρίται του Α' προτύπου Δημοτικού Σχολείου της Παιδαγωγικής Ακαδημίας Τριπόλεως έχουν σχολικόν φαρμακείον και μαθητικόν ταμείον για την αγορά βιβλίων, τετραδίων για τ' άπορα παιδιά. Βοηθούν τ' άπορα παιδάκια μοιράζοντας ρούχα και παπούτσια. Έκδίδουν δύο περιοδικά εις τα όποια φαίνεται όλη ή δράσις και ή κίνησις των ομάδων. ΕΣΝ. Έχουν μαθητική βιβλιοθήκη.

Στο Δημοτικό σχολείον Σουλίου (Κορινθίας) οι Έρυθροσταυρίται ανέλαβαν την αναδάσωση του χώρου που είναι πλησίον του σχολείων των και εφύτευσαν έως τώρα 100 πεύκα, εφύτευσαν άνθη γύρω από το ήρωο των πεσόντων και ανέλαβον την καθαριότητα των δρόμων του χωριού των.

Οι Έρυθροσταυρίται του Σχολείου Μαυρατζαίων (Σάμου) έχουν σημειώσει αξιόλογο δράσι. Μεταξύ άλλων έχουν φυτέψει πολλά δενδράκια, καλλιεργούν τον σχολικό κήπο, εις τον όποιον εφρόντισαν και έφεραν νερό από απόστασι 180 μέτρων, ψάλλουν στην εκκλησιά του χωριού.

Από μια ένθουσιώδη έκθεσι του Έπιθεωρητοϋ των Δημοτικών Σχολείων Φλωρίνης πληροφορούμεθα ότι ή δράσις των ομάδων του ΕΣΝ που ανασυστάθηκαν στην περιφέρειά του ύστερα από τον τελευταίο συγκλονιστικό πόλεμο και την γενική έξάρθρωση που είχεν ως αποτέλεσμα, είναι πραγματικά αξία κάθε επαινού. Η σημασία δέ του έργου που ανέλαβαν οι ομάδες αυτές πρέπει να θεωρηθή ακόμη μεγαλύτερη άμα ληφθή ύπ όμιν ότι ή περιφέρεια αυτή, λόγω της θέσεώς της υπέστη τα περισσότερα βάσανα κατά την διάρκεια της κατοχής. Οι διευθυνταί των Δημοτικών Σχολείων ανέλαβαν με πραγματικό ένθουσιασμό την ανασυγκρότησι των ομάδων του ΕΣΝ. Οι ομάδες

των σχολείων της περιφέρειας έφωδιάσθησαν με τα σχολικά φαρμακεία που απέστειλε ο Έλληνικός Έρ. Σταυρός της Νεότητος, από δωρεάς του Αμερικανικού και Καναδικού ΕΣΝ και με τις οδηγίες των δασκάλων των παρέχουν πραγματικές υπηρεσίες στους άρρώστους των χωριών των. Οι περισσότερες ομάδες έπρομηθεύθησαν και κουρευτικές μηχανές για το κόψιμο των μαλλιών των συμμαθητών των εις τρόπον ώστε να εξασφαλίζεται ή καθαριότης των κεφαλιών των.

Κατώρθωσαν μάλιστα να δημιουργήσουν και μικρά ταμεία από το έσοδο της πληρωμής ελαχίστου ποσού από τους πιο εύπόρους συμμαθητές των για το κόψιμο των μαλλιών των και το έσοδο αυτό το διαθέτουν για την αγορά βιβλίων και γραφικής ύλης για τα άπορα παιδιά.

Οι έκδηλώσεις αλληλοβοήθειας των Έρυθροσταυριτών της περιφέρειας τόσον προς τους συμμαθητές των όσον και προς τους άπορώτερους συγχωριανούς των αξίζει να σημειωθούν ιδιαίτερας.

Η έφημερίδα της Φλωρίνης «Έλληνική Φωνή» έπαινει ιδιαίτερας τα μέλη του ΕΣΝ των δημοτικών σχολείων της πόλεως Φλωρίνης, που έπισκέφθηκαν τους άρρώστους στρατιώτες του Νοσοκομείου και τους έμοίρασαν γλυκά και σιγάρα. Ίδιαίτερο εύχαριστήριο δημοσιεύεται στην ίδια έφημερίδα εκ μέρους του 224 στρατιωτ. Νοσοκομείου προς την Α' και Β' ομάδα Έρυθροσταυριτών του Β' δημοτικού Σχολείου Φλωρίνης για τα δώρα των.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΕΡΥΘΡΩΝ ΣΤΑΥΡΩΝ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΑΜΕΡΙΚΗ: Ο Αμερικανικός Έρυθρός Σταυρός Νεότητος ώργάνωσε σχολήν για τον καταρτισμόν στελεχών διά τας ομάδας Ε.Σ.Ν. από μαθητάς Γυμνασίων, εις την όποιαν έδιδάχθησαν μαθήματα σχετικώς με τον σκοπόν και το καθ' όλου έργον του Έρυθρου Σταυρού Νεότητος επί του Διεθνούς, του Έθνικού και του τοπικού πεδίου

ΚΑΝΑΔΑΣ: Εις τον Καναδαν λειτουργούν τα Νοσοκομεία Άλβέρτας και Saskatchewan διά τα ανάπηρα παιδιά, την φροντίδα των όποιων από πολλών ετών έχει αναλάβει ο Καναδικός Έρυθρός Σταυρός Νεότητος. Κατά το διάστημα αυτό 10227 παιδιά εύρίσκουν στοργικήν περίθαλψιν χάρις εις τας συνεχείς προσπάθειας των Καναδών Έρυθροσταυριτών και πολλά, όταν εγκατέλειψαν το Νοσοκομείον, είχαν αρκετάς γνώσεις και καλήν μόρφωσιν.

Το περιοδικόν του Καναδικού Έρυθρου Σταυρού Νεότητος έώρτασε πρό μηνών την 25ην επέτειον από της ιδρύσεώς του.

ΣΟΥΗΔΙΑ: Οι Σουηδοί Έρυθροσταυρίται εργάζονται πυρετωδώς για να εξοικονομήσουν χρήματα για την αγοράν κρεβατιών, υγειονομικού και φαρμακευτικού υλικού κλπ. ώστε να συμπληρωθή ο εξοπλισμός του Νοσοκομείου, το όποιον ιδρύει ο Σουηδικός Έρυθρός Σταυρός Νεότητος εις την καταστραφείσαν κατά τον πόλεμον πόλιν Τρόμς.

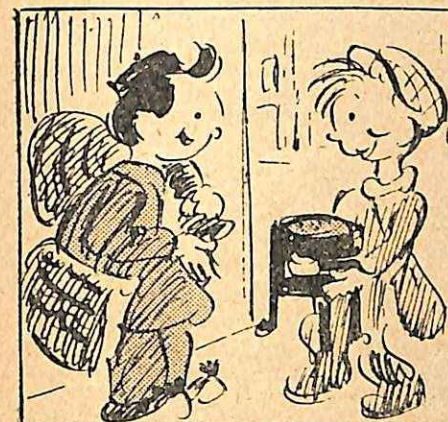
ΦΙΛΙΠΠΙΝΑΙ ΝΗΣΟΙ: Ο Έρυθρός Σταυρός Νεότητος των Φιλιππίνων έσημείωσε πρό του πολέμου και κατά τον πόλεμον αξιόλογον δράσιν εις το ζήτημα της υγιεινής του στόματος και κατώρθωσε με μικράν έντίσαν συνδρομήν των μαθητών να εξασφαλίση τας υπηρεσίας καταλλήλου οδοντοιατρικού προσωπικού διά την παρακολούθησιν των δοντιών των μαθητών.

ΧΙΛΗ: Ο Έρυθρός Σταυρός Νεότητος της Χιλής καθιέρωσε εβδομάδα των Έρυθροσταυριτών.

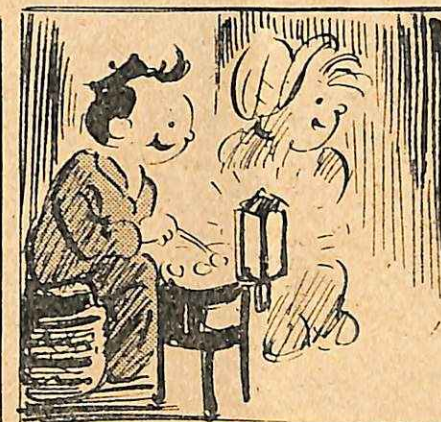
Έρυθροσταυρίται, Βοηθήστε με όλας σας τας δυνάμεις την κρατικήν εξόρμησιν διά την αφορώσιν της πατρίδος μας. Τα βουνά μας που έγυμνώθησαν από τα δένδρα πρέπει να γίνουν καταπράσινα.

Ο ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ ΚΑΣΤΑΝΑΣ ΣΤΟΛΙΣΜΑ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ

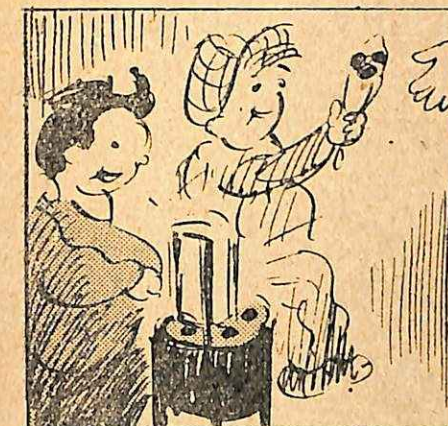
Ο Γιαννάκης τόν αλήτη
Με τα λόγια τα καλά
Έκαν Έρυθροσταυρίτη
Και τόν πήρε στή δουλειά.

Και οι δύο τους προκομένοι
Έγινηκαν καστανάδες
Και δουλεύουν οι καυμένοι
Για να βγάλουνε παράδες.

Την ήμερα τα βιβλία
Στο σχολείο μελετάνε
Και το βράδυ στή γωνία
Κάστανα ζεστά πουλάνε.

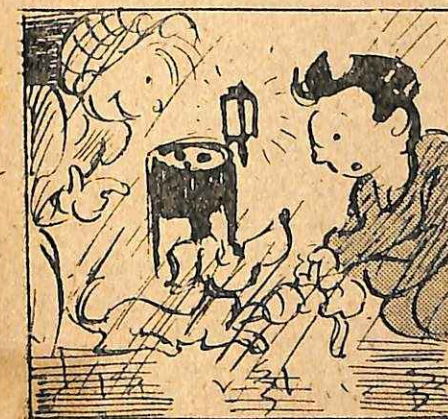
Κ' έτσι έμπρός στο φαναράκι
Όπου καίει το φυτλήι
Ο Γεωργής και το Γιαννάκι
Δέν πώς έγινήκαν φίλοι.

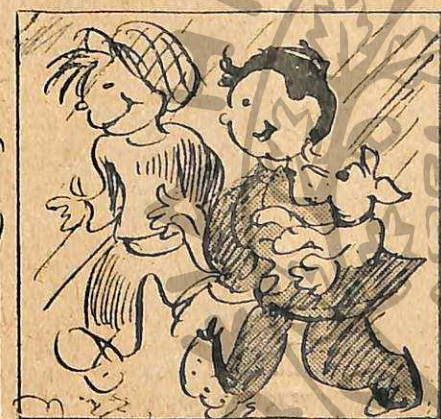
Μά ένα βράδυ εκεί που
Έπιχάλιζε λιγάκι
Ήρθε δίπλα στή φουφού
Νά στεγνώση ένα σκυλάκι.

Ήταν τόσο φοβισμένο
Με κρυμμένη την ουρά
Με το πόδι πληγωμένο
Πού το πήραν τα παιδιά.

Δες άμέσως τόν Γιαννάκη
Που σκυμμένος εξετάζει
Το καυμένο το σκυλάκι
Και επίδεσμο του βάζει.

Γιατ' ο Έρυθρός Σταυρός
Σ' όλα δίνει οδηγία
Κι' ο Γιαννάκης σάν γιατρός
Άρχινά τη θεραπεία.

Έγινε τώρα καλά
Το σκυλί και μεγαλώνει
Κι' όλη πιά ή γειτονιά
Τόν Γιαννάκη καμαρώνει.

ΦΘΙΝΟΠΟΡΙΝΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

Στίχοι - Μουσική
Ξ. Γ. ΑΣΤΕΡΙΑΔΗ

Μέτρια.

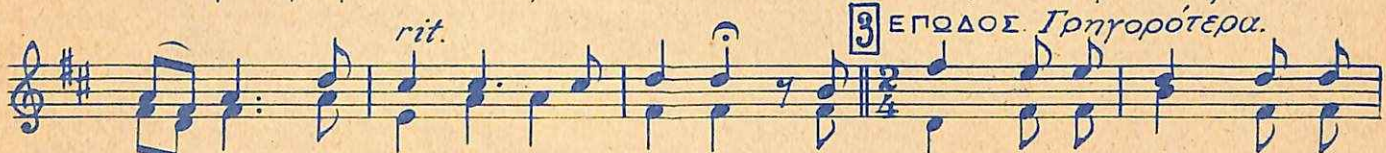
Δρο - σά - τοῦ - ε - ρά - κι τὴν πλά - σι γιο - μί - λει, τὸ

κά - θε που - λά - κι δει - λὰ φτε - ρου - γί - λει, φτε - ρου γί - λει. Τὰ

νε - φια βουρ - κώ - νουν, σὲ στά - λες ξε - σπᾶ - νε, τὰ φύλ - λα, νε -

κρῶ - νουν, στὴ γῆ θά - στρω - θοῦ - νε. Χλω - μιάλ' ὅλ' ἡ φύ - σιό ἂ -

ἐ - ρας σφυ - ρί - λει, ψυ - χροῦ - λα θάρ - χί - σει, χει μῶ - νας μυ -

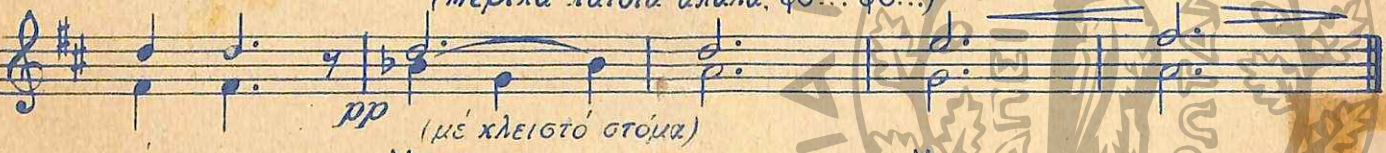

ρί - λει, ψυ - χροῦ - λα θάρ - χί - σει, χει μῶ - νας μυ -

ρί - λει. Χλω - μιάλ' ὅ - λ' ἡ φύ - σι, ψυ - χροῦ - λα θάρ -

(Μερικὰ παιδιὰ ἀπαλά, φο... φο...)

χί - σει Μμ..... (μὲ κλειστό στόμα)

Μμ.....